

Finnish
God's Gifts Always Find Their Places
63-1222

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

**Jumalan lahjat löytävät
aina omat paikkansa**

Jeffersonville, Indiana, USA

22.12.1963

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

¹⁵⁵ Kuulkaamme nyt, mitä pastorilla on lopuksi sanottavana. Ja Jumala siunatkoon teitä. Tulemme näkemään teidät jälleen keskiviikkoiltana. Siihen asti: Jumala teitä siunatkoon.

Jumalan lahjat löytävät aina omat paikkansa

¹ Kiitos sinulle, veli Neville. [Veli Neville sanoo: “Jumala siunatkoon sinua, veljeni.”] Herra siunatkoon sinua, veli.

Hyvää iltaa, ystävät. Saavuin juuri hetki sitten ja ajattelin tulla toivottamaan teille kaikille “iloista joulua”.

² En tiennyt, että minulla tulisi olemaan tällainen suuri etuoikeus puhua teille Herran Sanasta. Ja niinpä kun veli Neville pyysi minua puhumaan, minulla oli useita pieniä jouluaiheisia tekstejä, joita olin käyttänyt Phoenixissa, Tucsonissa ja eri paikoissa siellä ympäristössä tavanomaisissa joulusanomissa. Ja ajattelin, että tulisin täällä tänä iltana puhumaan hieman eräästä pienestä asiasta, jonka Herra pani mieleeni äskettäin ollessani Coloradossa.

³ Ja ajattelin jotakin joulun ajasta, ja minulla on viisi tai kuusi pientä muistiinpanoa täällä, raamatunpaikkoja ja muuta. Uskoisin, että veli Neville ja kaikki saarnaajat tekevät niin. Kun te tunnette saavanne jotain, te kirjoitate sen muistiin. Te odotatte hetken ja kirjoitate sen muistiin. Kirjoitin sen paperiarkille. Sitten kun minua joskus pyydetään puhumaan, katson muistiinpanojani ja sanon: “Mitä tämä olikaan, jonka sain?” Sillä tavalla se on, kun meille annetaan kutsu yllättäen, tiedättehan.

⁴ Oli tapana... Kun olin nuorempi, ja kaikki pysyi mielessäni, saatoin ajatella sitä heti eikä minun tarvinnut odottaa, ajattelin vain: “Kymmenen päivää sitten olin eräässä määrättyssä paikassa. Tämä oli tekstinä. Tässä se on, ja tässä se tulee.”

⁵ Mutta sen jälkeen olen ohittanut muutamia kilometripylväitä, veli Higginbotham, ja ylittänyt muutamia virtoja, ei se enää tule sillä tavalla, kun on päästy tiellä vähän pidemmälle. Mutta on niin kuin veli Neville sanoi hetki sitten: “Me olemme tulossa lähemmäksi, lähemmäksi Kotia.”

⁶ On hyvä olla jälleen kotona. Ollessani tulomatkalla oli hirvittävä lumisade, ja kuulin onnettomuuksista, joissa on kuollut ihmisiä, kun heitä on niin paljon tien päällä. Ja ajatelkaa vain sitä, kuinka monet sadat tulevat menettämään elämänsä tämän illan ja Uuden Vuoden välillä, kuinka moni amerikkalainen tulee kuolemaan! Ja tiedätekö, jotkut meistä voimme olla täällä tänä iltana. Ja kaikki riippuu siitä, mikä meidän tilamme on Jumalan edessä. Tämä on surullinen kansakunta, tämä veli sanoi, surua on kaikkialla. Ja

meidän lippumme on riippunut kolmekymmentä päivää puolitangossa, kaikki synnin ja ihmisten tähden, jotka eivät halua vastaanottaa Jumalan tapaa elää.

⁷ Jopa ollessamme eri mieltä jonkun henkilön kanssa, niin jos me emme voi tehdä sitä veljellisellä tavalla, ja sitten... Katsokaahan, jos Kristus on sydämessä, silloin ei ole väliä sillä, kuinka paljon te olette eri mieltä jonkun kanssa, teillä kuitenkin on yhä rakkaus ja kunnioitus häntä kohtaan. Minä olen eri mieltä monien miesten kanssa, useasti. Mutta kuitenkin en ole vielä koskaan tavannut miestä, jonka kanssa olisin ollut erimieltä, niin etten enää olisi pannut käsivarttani hänen ympärilleen ja kutsunut häntä veljekseni ja yrittänyt auttaa häntä parhaani mukaan. Olen ehkä eri mieltä hänen kanssaan siitä, mitä hän uskoo, ja minä ehkä en voi uskoa aivan samalla tavoin kuin hän, ja niin edelleen. Ja minä saatan yrittää esittää oman ajatukseni hänelle, niin kuin hänkin omaansa minulle, ja me tuomme ne esiin ja käymme ne lävitse nähdäksemme, mitä meillä on, ja voimme olla eri mieltä sillä tavalla. Mutta meidän ei koskaan pitäisi tulla vihaiseksi eikä koskaan haluta vahingoittaa tai tuhota tai jotakin sellaista. Meidän pitäisi aina yrittää rakentaa.

⁸ Meillä on täällä kylmää, eikö olekin? Oli kaksikymmentäkolme astetta lämmintä lähtiessäni Tucsonista, ja kun aurinko laski ja tuli pimeää, yhä oli kaksikymmentä. Niinpä sitten, kun tulin tänne, minä yksinkertaisesti värisen kylmästä... Kaikki nuo lumiset tiet, lämpö alapuolella nollan, ja on jäätä ja kaikkea. Minun täytyy kokonaan uudestaan totuttautua siihen. On niin outoa, miten johonkin ilmastoon voidaan tottua niin lyhyessä ajassa. Ja siitä asti kun jätin teidät, minulla tuskin on ollut tilaisuutta selviytyä. On ollut kaikenlaista, kuten nenäontelontulehdus tämän täällä olevan ilman johdosta, ja tullessani vanhemmaksi... Ja minä synnyin ja kasvoinkin täällä. Mutta kun te olette nuori, on teillä jonkinlaista vastustuskykyä, mutta tullessanne vanhemmaksi, te alatte huomata, ettei sitä enää olekaan olemassa. Oli tapana, että te saatoitte vain unohtaa sen. Te... Ei ole enää vastustuskykyä samalla tavoin lapsena, joten tulin huomaamaan, että lämmin ilmasto jotenkin hieman auttaa vanhaa miestä..

⁹ Muistan kuinka tulin alas tuolta Utica Pikesta ollessani seitsemän, kahdeksan, kymmenen, kaksitoista, neljätoistavuotias, ilman kunnon kenkiä, jaloissani vain tennistossut, joista varpaat pistivät ulos, ja pakkasta oli lähes kaksikymmentä astetta. Eikä se ollut mitään samanlaista kuin kävely täällä kadulla, vaan se oli lumessa tarpomista. Siellä ei kulkenut mitään autoja, oli ainoastaan vaunujen jälkiä sillä täällä. Tulin sieltä aamulla alas valtatielle pieni vanha takki ylläni, ilman paitaa ja takki kiinnitettynä hakaneulalla tällä tavalla, minulla ei ollut sen enempää ylläni kuin, mitä minulla on juuri nyt. Olin likomärkä polviin asti. Menin sisälle kiinnittämättä mitään huomiota siihen. Näettekö, tuskin koskaan edes vilustuin. Mutta se oli noin neljäkymmentäviisi

¹⁵⁰ Vastanota minut, Herra. Monet ovat ne virheet, joita elämässäni olen tehnyt. Ja rakas Jumala, kun seison täällä, tällä pyhällä paikalla, josta Evankeliumia on saarnattu, ja jossa me olemme nähneet Sinut jopa suuressa Valossa, joka loisti heidän ylleen. Ja me olemme niin kiitollisia tästä, Herra. Ja minä vihkiydyn tätä joulua varten. Kun maailma tekee kaikenlaista ja kääntää uusia sivuja, Herra, minä vain haluan vastaanottaa Sinun Poikasi. Haluan vastaanottaa Sinun Lahjasi, Herra.

¹⁵¹ Haluan vastaanottaa Iankaikkisen Elämän Lahjan Kristuksen kautta. Ja minä totisesti, Herra, vastaanotan Kristuksen Lahjan itselleni, jotta voin yrittää voittaa toisia Hänelle. Kulje jokaisen meidän kanssamme.

¹⁵² Tee pieni äiti kotona niin suloiseksi ja nöyräksi, että hän kykenee johdattamaan muitakin Sinun luoksesi. Se lahja, jonka Sinä annat hänelle, tuo hieno naisellisuus, voikoon hän olla niin hienon naisen kaltainen, että naapurit, nähdessään hänet, haluavat olla samanlainen hän on.

¹⁵³ Tee miehistä, kauppa-apulaisesta, mikä tahansa hän onkin, Herra, tee hänen elämästään nöyrä, samanlainen kuin Kristus on, niin että toisetkin voisivat nähdä. Me emme tiedä, missä nuo ihmiset siellä ulkona ovat, Isä, mutta me emme koskaan halua jättää tätä vanhaa valtatieta, vaan me nojaudumme taaksepäin ja eteenpäin ja kurottaudumme minne tahansa voittaaksemme yhdenkin sielun. Aseta se meidän ulottuvillemme, Herra, me rukoilemme. Ja anna meille elämä, joka saa ihmiset haluamaan samankaltaista elämää, kun me vihimme itsemme Sinulle tänä iltana. Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Nyt, jos te jälleen haluaisitte kumartaa päänne, haluaisin toivottaa jokaiselle teistä erittäin iloista joulua.

¹⁵⁴ Voikoon tuo suuri Joululahja, ensimmäinen ja ainoa ja alkuperäinen, joka on olemassa, Jeesus Kristus, olla tuoreena sydämissänne tänä iltana. Voikoon Pyhä Henki tulla luoksenne ja tuoda teille palvelevia lahjoja ja muita asioita Jumalalta, lahjan, jotta voitte elää parempaa elämää. Sitä minä haluan. Minä haluan mieluummin Kristuksen Elämän itseäni, jotta voin elää suloisuudessa ja voitokkaasti, kuin kaikki parantamisen lahjat, profetoimisten lahjat ja nuo muut lahjat. Antakaa minulle vain Jeesus. Sallikaa minun elää tuo Elämä. Tuo Elämä on se, jota haluan elää. Haluan elää, niin että muut sen tietävät. Se on minun haluni jouluna ja rukoukseni, että se olisi teidänkin halunne. Ja rukoilen, että Jumala antaisi meille Hänen tahtonsa.

Herra. Me rukoilemme, että Sinä soisit nämä siunaukset meille, kun me pyydämme niitä Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

Päidemme ollessa kumarrettuina:

¹⁴⁷ Viisaat miehet, kauan aikaa sitten, seurasivat tuota Valoa ja löysivät täydellisen Valon. Ja voikoon tänä iltana tuo pieni Valo, joka sai teidät kohottamaan kätenne Sen osuessa teihin... Ja ehkä Se osui teihin, mutta te ette kohottaneet kättänne. Voikoon tuo Valo opastaa teidät suoraan tuon täydellisen Valon luo.

Nouskaamme kaikki seisomaan pientä vihkiytymispalvelusta varten.

¹⁴⁸ Tehkäämme pieni sydämemme täällä tänä iltana Kristuksen asuinsijaksi. Muistakaa tuota omituista, pientä kertomustani tuosta maankiertäjästä tänä iltana. Tänä iltana Jeesus on todellisuudessa maankiertäjänä kadulla. Se on totta. Hän on maankiertäjänä kadulla. Oi, kyllähän me sanomme: "Me palvelemme Häntä." Varmasti. Kaikki tämä korurihkama ja loisto, Hän ei ole sitä. Hän ei ole sitä. Hänen täytyi kuolla voidakseen tuoda teille tämän lahjan, ei jotakin nukkea, vaan Elämän. Hänen täytyi kuolla voidakseen tehdä sen, saadakses teidät. Se oli ainoa tapa, miten Hän saattoi päästä luoksenne. Hän ei vain voinut tulla tänne ja olla täydellinen Mies, niin kuin Hän oli, ja päästä teidän luoksenne. Hän ei voinut tehdä sitä sillä tavoin. Hänen täytyi kuolla voidakseen tehdä sen, voidakseen tuoda Jumalan Lahjan teille. Kuten tuo maankiertäjä, jonka täytyi kuolla voidakseen viedä tyttärensä pienen nukan, samoin Kristuksen täytyi kuolla voidakseen tuoda Jumalan luoksenne. Me haluamme vastaanottaa Sen tänä iltana. Ja päidemme ollessa kumarrettuina vain kohottakaamme kätemme Jumalalle ja vihkiäkäämme elämämme uudestaan Hänelle täällä tänä iltana.

¹⁴⁹ Oi armollinen Jumala, me haluamme Sinun Lahjasi. Tänä joulun aikana, Herra, ollessani täällä ja katsoessani tämän päivän rihkamaa ja loistoa maan päällä voin nähdä, niin kuin Raamattu sanoo, että tässä Laodikean ajanjaksossa Sinä olisit Seurakuntasi ulkopuolella. Sinut on hyljätty, ja Sinä olet pakolainen omalle seurakunnallesi ja omalle kansallesi. Sinut on hyljätty. Pakolainen on jotakin, mikä on hyljätty, ja Sinun oma seurakuntasi on hyljännyt Sinut. Sinut on hyljätty kansasi keskuudessa. He eivät halua Sinua, Herra, ja he ovat jättäneet Sinut kuin maankiertäjän kadulle. Jumala, Sinä menit kuoloon joka tapauksessa voidaksesi tuoda Jumalan Lahjan meille. Ja me nöyrästi vastaanotamme Sen, Herra. Rukoilen, että Sinä tulisit täyttämään sydämemme ja elämämme. Ja kääntäisit meidät toisaalle tästä illasta eteenpäin, jotta voisimme olla kokonaan Sinun, kun me nyt vihimme itsemme Sinulle.

vuotta sitten. Niinpä, kovasti on heikennetty, on kuljettu monia maileja, ja nopeusmittari osoittaa hidastumista, tiedättehän, joten me emme enää kestä sitä samalla tavoin kuin meillä oli tapana.

¹⁰ Näin veli Cappsin kohottavan päänsä. Sinä olet liian nuori ajattelemaan sitä nyt. Mutta odotahan, kunnes olet tullut tänne, missä minä veli Neville kanssa olemme, silloin tulet ajattelemaan hyvin eri tavalla. Tullaan kovasti heikentymään.

¹¹ No niin, meillä on ollut suuria aikoja Herrassa. Herra on siunannut meitä valtavasti, ja minä olen niin kiitollinen. Ja uskon tulevani takaisin ensi sunnuntaina, jos Herra suo, ja haluan, jos veli Nevilleillä ei ole mitään vastaan, pitää kokouksen ainakin sunnuntaiaamuna ja ehkä parantamiskokouksen sunnuntai-iltana. Sunnuntaiaamuna minulla on tärkeä sanoma, jos Herra sallii, että tuon sen. En ole vielä ajatellut sen sisältöä tekstiä pidemmälle, koska... Tiedättehän, ilman Herralta saatua ilmestystä, se on vain lähtöisin itsessäni. Haluan ilmaista ensi sunnuntaina jotakin, jonka toivon jotenkin hieman auttavan matkalla.

¹² Minun täytyy nyt mennä kentälle, ja melkein jokainen päivä on varattu kaikkialla. Uskon Billyn puhuneen minulle matkasuunnitelman osalta, että huhtikuussa minulla on kaksi tai kolme päivää, jolloin voin tulla kotiin, sen jälkeen kun lähden täältä takaisin Tucsoniin, ja siinä kaikki. Ja sitten vasta ensi loka- tai marraskuussa, kun olen tullut takaisin merten takaa.

¹³ Nyt on vielä kolme päivää joulun, tai kaksi päivää. Maanantai... Eikö tiistai olekin jouluaatto? Tiistai on jouluaatto. Eikö olekin hirvittävää nähdä, kuinka tätä suurta tulossa olevaa loma-aikaa lähestytään? On niin sääliä, niin kiireistä aika, ja on kaikenlaisia myyntejä kuten "Kriss Kringle" (joulupukki) ja kaikkea, jotka ovat vieneet pois joulun todellisen merkityksen.

¹⁴ Me emme nyt tiedä... Ja varmastikaan minä en usko... Kun olin tulossa vaimoni kanssa tietä pitkin, minä kuuntelin erästä tähtitieteilijää. Nyt he ovat tulleet samaan ajatukseen, jonka eräs tähtitieteilijä kertoi minulle monia, monia vuosia sitten ollessani riistanvartijana täällä Indianassa. Kun he kertoivat minulle, että... Kuinka nuo tähdet tulivat yhteen, aivan niin kuin tuo ensimmäinen tähtitieteilijä oli sanonut, ja he sanoivat, että on kyseessä luonnollinen asia, uskoisin hänen sanoneen, joka tapahtuu joka kahdeksassadas vuosi, tai jotakin sellaista. Ja se tulee uudelleen muodostumaan: Sargas ja Jupiter, ja olen unohtanut; ja... Mars, ei... se on väärin. Se koskee jotakin tähtien nopeutta, niiden kiertäessä radallaan samassa linjassa maan kanssa, ja tämä tähtitieteilijä tänä iltana yritti sanoa, että kyseessä oli itse asiassa vain luonnollinen asia. Minä en hyväksy sitä. Minä uskon kyseessä olleen

yliluonnollinen asia, ja että Jumala teki sen. Jumalan kanssa asiat ovat yliluonnollisia. Hän on yliluonnollinen.

¹⁵ Ja katsoessani eteenpäin huhtikuulle, jos Jumala tahtoo minun elävän niin pitkään, tulen olemaan viisikymmentäviisivuotias. Mutta katsoessani taaksepäin elämäni ihmettelen, missä se on tapahtunut. Alkaen noista jouluista, kun pieninä ripustimme sukkamme, ja äiti... Me mahdollisesti saimme appelsiinin ja kaksi tai kolme pientä palasta juovikasta karamellia, ja se oli meille suuri joulu. Mutta, tiedättehän, lapset, he odottavat noita lahjoja. Me näemme, että joulu nykyään on pääasiassa lapsia varten, he odottavat sitä. Se on nyt lapsia varten, vaikka sen todellisuudessa pitäisi olla aikuisia varten. Heidän tulisi opettaa lapsillensa, millainen todellinen joulu on.

¹⁶ Ja minä en ehdottomasti usko, että Kristus olisi voinut syntyä joulukuun kahdentenakymmenentenä viidentenä päivänä Juudeassa, koska siellä silloin on kylmempää kuin täällä on juuri nyt. Oi, ja kuinka nuo paimenet olisivat voineet olla yöllä vartioimassa laumaansa? Ja sitten tuo verotusasia ja kaikki muu, ja kuinka Marian täytyi tulla niin kaukaa Juudean Bethlehemiin verolle pantavaksi. Voin tuskin uskoa sitä. Kuinka se olisi voitu tapahtua. Se ei olisi voinut tapahtua, mutta uskon, että Kristus syntyi keväällä, koska Hän oli kaikin tavoin Karitsa. Näettehän? Ja huomатkaa, Hän syntyi tallissa eikä jossakin talossa.

¹⁷ Ja kun he (muut) veivät hänet ristille, niin, niin pitkälti kuin me tiedämme, ei koskaan ole sanottu, että Hän olisi johtanut heitä, vaan he johtivat Häntä. Tiesittekö te, että lampaat täytyy johtaa teurastettavaksi? Se ei mene itsestään, sitä täytyy johtaa sinne. Ja tavallisesti vuohi johtaa lampaita. Teurastamoissa he käyttävät siihen vuohta. Vuohi kävelee ylös tätä käytävää saadakseen lampaat liikkeelle, ja sitten vuohi tulee hyppäämään pois. Mutta kun tulee aika tappaa vuohi, se todella nostaa melun. Mutta se osoittaa, kuinka lampaita täytyy johtaa, ja Hänet johdettiin teurastettavaksi. He johtivat Häntä. Hän oli Karitsa. Ja minä uskon, että se kokonansa oli sillä tavalla, luonnon mukaisesti, ja karitsat syntyvät siellä maaliskuussa huhtikuussa eikä myöhemmin kuin toukokuussa. Enkä minä usko, että se olisi ollut yhtään maaliskuuta aikaisemmin tai jälkeen toukokuun, vaan jossakin sillä välillä.

¹⁸ Mutta kun seurakunta, kristillisyyden, naitettiin roomalaisuuteen, kun he vastaanottivat... Kun Rooman kansa vastaanotti kristillisyyden, ja he tekivät siitä sen, mitä he kutsuvat yleismaailmalliseksi uskonnoksi. Ja silloin he palvoivat epäjumalankuvia, ja heillä oli aurinko-jumala.

¹⁹ Ja juuri nyt, 21. ja 25. päivän välisenä aikana, aurinko on melkein paikoillansa kiertäessään rataansa. Miksi te kutsutte sitä? Ajattelin tietäväni

keinotekoisien, joka jotenkin osoittaa, että he eivät ole oikein terveitä, ja että siellä on jotakin vinossa. Ja voikoon tämä pieni mystinen Valo, Herra, joka sai heidät kohottamaan kätensä, saakoon Se heidät myös sanomaan: "Herra, tänä iltana minä käännyin pois maailman asioista."

¹⁴² Nämä miehet, joilla ei ole ollut todellista jotakin, joka saisi heidät puhumaan vaimoillensa, ja saisi heidät kääntymään pois, ja asioista, joita he tekevät. Voikaamme kaikki yhdessä, Herra, kääntyä toisaalle tänä iltana, kun olemme Jumalan varoittamia oudon, pienen Sanoman kautta Jumalan Valosta, joka sattuu sydämiimme. Voikaamme elää jäljellä olevat päivämme Sinun kanssasi ja mennä kotiin Sinun kanssasi toista tietä kuin se, mitä me olemme kulkeneet. Suo se, Herra. Te meistä parempia kristittyjä, jokaisesta täällä tänä iltana, Isä, hänestä, joka on vastaanottanut Sinut ja uskoo Sinuun. He ovat yrittäneet elää kristityn elämää, mutta voikoot he tänä iltana kääntyä toisaalle ja vastaanottaa tuo Lahja.

¹⁴³ Oi Jumala, se on halveksittu tie. Naisia tullaan kutsumaan "vanhanaikaisiksi", heitä tullaan kutsumaan kaikenkaltaisiksi. Ja miehiä tullaan kutsumaan "fanaatikoiksi", mutta me olemme valmiit siihen, Herra.

¹⁴⁴ Pyhä Henki, käännä meidän toisaalle juuri nyt. Käännä minut toisaalle, Herra. Minä en halua kulkea mitään tietä, joka johtaa minua pois päin Sinusta. Herra, haluan käydä juuri sitä tietä, jota Sinä haluat minun kulkevan. Minä haluan sydämeni lahjan olevan niin täydellisen, että siitä tullaan tuntemaan Sinut, Herra, maan päällä, joka osoittaa, että Sinä et ole kuollut, vaan Sinä olet elossa.

¹⁴⁵ Sinä olet elävien Jumala, et kuolleiden Jumala. Kuollut on kokonaan karpästen peitossa kehittäen bakteereja ja kooten karpäsiä samalla tavoin kuin mies, joka ottaa ensimmäisen ryyppynsä, polttaa ensimmäisen savukkeensa, kertoo ensimmäisen valheensa tai on uskonon vaimolleen ensimmäisen kerran. Tai vaimo, joka on uskonon miehellensä, tai tekee asioita, jotka ovat väärin. He aivan kuin keräävät karpäsiä niin kuin saasta, koska siellä sisäpuolella on kuollut sielu. Yksi paha henki menee pois, ja toinen paha henki saa hänet tekemään jotakin muuta. Ja tulee toinen ja saa hänet tekemään jotakin muuta, koska ne tekivät niin.

¹⁴⁶ Jumala, voikoot he kääntyä toisaalle ja tulla Elämään. Voikoot he kohota ylös, ja voikoon Jumalan Enkeli tulla alas Iankaikkisen Elämän lahjan kanssa, Herra, ja viedä heidät voitosta voittoon. Suo se, Isä. Me käännyimme tänä iltana toisaalle maailman asioista ja huolista Jumalan varoittamina siitä, että aika on käsillä, ja Jeesus on tulossa takaisin maahan. Ja voikoon suuri Pyhä Henki antaa meille tänä iltana sen Iankaikkisen Elämän, jota me etsimme. Suo se

¹³⁷ Ja nyt Herra, me näemme, kuinka yhtenä yönä, eräänä kylmänä yönä Hänelle sanottiin: ”Rabbi, me haluamme mennä kotiin kanssasi tänä iltana.”

¹³⁸ Ja Hän sanoi: ”Linnuilla on pesänsä, ja ketuilla on luolansa, mutta Minulla ei ole edes paikkaa, mihin voisin laskea pääni.” Ja sillä tavoin he antoivat Hänen kuolla, kuin maankiertäjän kadulla.

¹³⁹ Taivaallinen Isä, voivatko kristityt, voivatko ihmiset tänään nähdä, että Se on tuo suuri Lahja? Ja useat täällä, enemmän kuin tusina, kohottivat kätensä merkiksi siitä, että he haluavat vastaanottaa Pyhän Hengen. Olkoon se aivan samalla tavoin kuin oli noiden viisaiden miesten kohdalla, älköön kukaan muu seurakunnasta edes näkö, mitä on tapahtumassa. Kun tämä Tähti, tämä mystinen Valo, ylitti havaintoasemat kahden vuoden aikana, jolloin ihmisillä oli jopa yövartiota, ja he seurasivat aikaa tähdistä, niin ei silti kukaan, yksikään historioitsija, ei kirjoittanut siitä. Kukaan ei tiennyt Siitä mitään, ja kuitenkin Se oli siellä. Ja nämä viisaat miehet, soveliaine lahjoineen opastettiin kaiken lävitse Sen luo. Voikoon tuo sama Valo täällä tulla jokaiseen sydämeen tänä iltana. Voi olla, ettei tule olemaan minkäänlaista tunne-eläymystä. Voi ehkä olla, ettei ole sitä eikä tätä, eikä kukaan muu ehkä tule tietämään siitä, aivan samoin kuin oli noiden viisaiden miesten kanssa. Mutta voikoon jotakin sillä tavoin asettautua näihin miehiin, naisiin, poikiin ja tyttöihin, heidän sydämiinsä tänä iltana, että tuo Jumalan Lahja tulee voitelemaan heidän sydämensä. Niin että tästä illasta eteenpäin he tulevat olemaan muuttuneita. He eivät enää tule olemaan samanlaisia kuin heillä oli tapana olla. He ovat tästä eteenpäin uusia luomuksia. Voikoot he, samalla tavoin kuin nuo viisaat miehet, kääntyä toisaalle eivätkä mene takaisin maailman muoteihin (takaisin kuningas Herodeksen palatsiin): ”Vaen Jumalan varoittamina kääntyvät toisaalle.” Suo se, Herra.

¹⁴⁰ Rukoilen, että jokainen viisas mies, poika tai tyttö, joka on täällä tänä iltana... Mies tai nainen, joka on tarpeeksi viisas kääntymään pois maailman asioista, ei enää menisi takaisin niihin tämän päivän jälkeen. Tämän päivän ja yön mentyä, he eivät enää tule menemään takaisin maailman asioihin, vaan voikoot he olla viisaita. Ja tämä pieni mystinen Ääni, joka sai heidät kohottamaan kätensä ja sanomaan: ”Kyllä, minä haluan Jumalan Lahjan.” Voikoon Se, mikä sai heidät kohottamaan kätensä, tulla heidät julki tänä iltana Hänen kuolemansa, hautaamisensa ja ylösnousemuksensa kanssa ja antaa heille Pyhän Hengen. Voikoot he kääntyä toisaalle.

¹⁴¹ Voikoot nämä naiset täällä tänä iltana, Herra, jotka niin kovin ovat yrittäneet seurata maailman asioita, voikoot he antaa hiustensa kasvaa ja pukeutua hienon naisen tavalla ja ottaa pois tämän ehostuksensa ja kaiken

sen, mutta en saa sitä mieleeni. Päivä lyhenee jatkuvasti joulukuun 21. ja 25. päivän väliseen aikaan asti. Olen unohtanut, miksi he sitä kutsuvat. Miksi? [Joku seurakunnasta sanoo: ”Auringonpimennys.”] Ei, auringonpimennys on silloin, kun kuu ja aurinko osuvat yhteen. Se on aivan kielellä, mutta en saa sitä nyt sanotuksi. Joka tapauksessa, se melkein pysyy paikallaan, (ja se tapahtui Rooman sirkuksen aikana) ja roomalaiset kutsuivat sitä ”aurinkojumalan syntymäpäiväksi”. He juhlivat sitä joulukuun 21. ja 25. päivän välisenä aikana.

²⁰ Niinpä sitten, kun Rooma käännytettiin kristillisyyteen, he Roomassa vastaanottivat sen omalla tavallansa ja sanoivat: ”Me pidämme saman juhlan ja teemme siitä ”Jumalan Pojan syntymäpäivän”. Näettekö? Aurinko-jumalan, Jupiterin syntymäpäivä, joulukuun 25. päivä muutettiin silloin Jumalan Pojan syntymäpäiväksi.

²¹ Mutta mitä sillä on merkitystä? Katsokaahan, tänään kun me olemme... Jos se vaikka olisi heinä- tai elokuussa, niin kuitenkin kyseessä on pyhän asian muistamisesta, siitä että ”Jumala antoi meille sen toivon, joka meillä on itsessämme.”

²² Ja nyt te voitte sanoa: ”Mutta kun heillä kaikilla on joulupukkinsa, ja he tekevät niin kuin tekevät, niin emmekö mekin voisi aivan yhtä hyvin tehdä niin.” Ei koskaan! Ei, meille tämä ei ole mitään pakanallista juhlintaa, tämä on pyhä hetki. Jos ei olisi ollut joulua, ei olisi ollut lainkaan ylösnousemusta. Jos ei olisi ollut joulua, ei olisi ollut rakkautta, ei rauhaa, ei mitään tämän jälkeistä elämää uskovaistelle, jos ei olisi ollut joulua.

²³ Te sanotte: ”Mutta jos kaikki muut maailmassa, he...” Katsokaahan, salaman välähdys mustalla, pilvisellä taivaalla osoittaa, että pimeyden hetkessä voi olla valoa. Nämä valot täällä tänä iltana todistavat, että pimeän aikana voi olla valoa. Ja milloin valo loistaa parhaiten? Pimeässä. Jos te sytytätte valot päiväsaikaan auringon paistaessa sisälle, niin te tuskin huomaattekaan niiden palavan. Mutta vähäisinkin valo loistaa todella kirkkaasti pimeässä. Ja juuri nyt on pimeää, jolloin jokaisen kristityn pitäisi antaa todistus siitä toivosta, joka hänessä on, Jeesuksesta Kristuksesta, Jumalan Pojasta, eikä jostakin joulupukista ja valaistusta puusta, joka ei ole muuta kuin mielikuvitustarua, ja sille ei ole mitään perusteita. Mutta meidän uskomme lepää vakaasti Jumalan lupauksen Sanalla tulevasta Messiaasta, joka syntyi joulupäivänä lähes kaksituhatta vuotta sitten.

²⁴ Niinpä me tulemme puhumaan tänä iltana hieman erilaisella tavalla. Uskon, että teidän pastorinne on jo puhunut, ja on mahdollisesti puhuva uudestaan keskiviikkoiltana, koska tiedän hänen asettaneen syrjään tekstinsä

antaakseen puhujanlavan minulle täksi illaksi. Ja haluan hänen saarnaavan sen ja haluan kuunnella häntä.

Mutta juuri ennen kuin me nyt teemme tämän, kumartakaamme päämme jälleen hetkeksi rukoukseen.

²⁵ Taivaallinen Isä, tämä suuri pyhä hetki, kun ajattelemme eri asioita täällä Kirjoituksessa, että kun me menemme minne tahansa Vanhassa Testamentissa, siellä puhuttiin tuosta päivästä, jolloin Jumala tulisi lähettämään Poikansa. Kuinka noille profetoille siellä omana aikanaan tuli Jumalan Sanan profetia. Ja he profetoivat päivinensä ja kertoivat ennalta tulevia asioita, ja me näemme sen kaiken täyttyneen siellä Betlehemissä tuona yönä, kun Jumala niin rakasti maailmaa, että antoi ainosyntyisen poikansa. Me kiitämme Sinua siitä.

²⁶ Ja nyt Herra, kun me tänä iltana valmistaudumme puhumaan Sinun Sanastasi, ja se on niin pyhä asia, Herra, että me siitä syystä haluamme puhua ensin Sinulle. Ja me pyydämme, että Sinä avaisit mielemme ymmärtämään Sinun Sanaasi. Jeesuksen Nimessä me pyydämme sitä. Aamen.

²⁷ Nyt haluan lukea tässä jonkun Kirjoituksen, tavallisen joulukertomuksen, joka löytyy Matteuksen 2. luvusta. Ja etsiessänne sitä, myöskin Johannes 3:16.

²⁸ Ja yhtenä iltana Phoenixissa... Te täällä, jotka kuuntelette ääninauhoja, haluaisin teidän kuuntelevan sen: *Miksi Jeesuksen täytyi tulla Betleheimiin?* Miksi Hänen täytyi tehdä se? Ja siellä kaikki nuo esikuvat Daavidista, kuinka hän makasi vuorella, ja katsellessaan alas hän näki filistealaisten armeijan piirittävän sitä. Ja minä vertasin sitä tarkalleen tähän päivään, ja me tulimme näkemään, mitä Betlehem merkitsi.

²⁹ Kristus on meidän Betlehemimme. Ja voimme todistaa, että jokainen, joka on syntynyt Jumalasta, on syntynyt Betlehemissä, koska Kristus on Betlehem. Ja sellainen Hän oli, *Elämän Leipä*. B-e-t merkitsee ”huone”, e-l on ”Jumala”, ja e-l-h-e-m, elhem, merkitsee ”leipä”. Se on ”Jumalan leivän huone.” Iankaikkisen Elämän Leipä. Ja jokainen, joka on syntynyt Kristukseen, on syntynyt Betleheimiin, ”Jumalan leivän huoneeseen”. Ja kuinka nämä kirkkojen liitot tänään ovatkaan piirittäneet Sen, noiden filistealaisten tavoin, pitääkseen ihmiset poissa Siitä.

³⁰ Ja kuinka nuo urhoolliset miehet, jotka tiesivät, että Daavid oli voideltu ja tulisi olemaan kuningas jonakin päivänä... Hän oli hyvin epäsuosiossa silloin, hän oli pakolaisena kansansa keskuudessa, mutta yhtenä päivänä hänen vuoronsa tuli. Siellä oli urhoollisia miehiä hänen kanssaan. Ja muistakaa, nuo miehet olivat pakanoita, joka on erittäin kaunis esikuva tästä päivästä. Ja yksi

Lahjan maailmaa varten, Jeesuksen Kristuksen. Haluan, että tämä on todellinen joulu. Vastaanotan sydämeeni Pyhän Hengen, joka on auttava minut kaikkien elämän myrskyjen lävitse, niin että jonakin päivänä voin tulla Hänen Läsnäoloonsa tämän Iankaikkisen Elämän lahjan kanssa. Hän tulee hyväksymään minut siltä pohjalta, sillä se on ainoa tapa, miten Hän tulee tekemään sen.”

¹³³ Hyvä on, onko teillä oikea lahja tänä iltana? Oikean kaltainen asenne? ”Isä, minä tulen seuraamaan Sinua, minne tahansa Sinä menet. Mitä tahansa Sinä sanot: ”Tee”, sen minä tulen tekemään. Kyllä, enkä välitä siitä, mitä kuka tahansa muu sanoo. Minä olen tekevä sen, koska haluan Sinun Lahjasi: Elämän, ja Kristus on Sana.”

¹³⁴ Jos ette voi uskoa koko Sanaa, ja te sanotte: ”No niin, en tiedä, minä uskon tämän, mutta tästä en oikein tiedä.” Silloin te olette niin kuin nuo seitsemänkymmentä, jotka menivät pois. He eivät voineet hyväksyä koko Sanaa ja vastaanottaa Kristusta Hänen Jumaluutensa täyteydessä ja olla valmiita kuolemaan, niin kuin Hän teki teidän puolestanne.

¹³⁵ Kohottaisitteko silloin kätenne, päännne kumarrettuina, ja sanoisitte: ”Rukoile minun puolestani”? Jumala siunatkoon sinua. Ja Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, pieni tyttö. Oi, Jumala siunatkoon sinua. Kyllä, näen kätesi. Herra siunatkoon sinua. Tämä Lahja, Kristus, jonka Jumala lähetti maailmalle, ja Hän käytti näitä tietäjiä tuomaan Se julki. Hänen oma elämänsä toi Sen julki, Hänen kuolemansa toi Sen julki, Hänen ylösnousemuksensa toi Sen julki. Kun te vastaanotitte Sen, se toi Sen julki, ja Hän toi itsensä julki teidän kanssanne, että te olette Hänen ja Hän on teidän. Jos ette ole todella... Niin että Pyhän Hengen vastavaikutus työskentelee teissä tämän joulun aikana, niin voikoon se tulla teihin nyt.

¹³⁶ Taivaallinen isä, kun me horjumme kuin tuo maankiertäjä kadulla, jolle kenelläkään ei ollut mitään käyttöä. Maailma vain jatkoi edelleen typeriä valmistelujaan, samoin kuin he tekevät tänäkin iltana, Herra. Joskus meistä tuntuu samanlaiselta kuin tuosta maankiertäjästä, mutta me olemme vastaanottaneet Lahjan. Niin me rukoilemme Isä, että Sinä tekisit meidän elämästämme lahjan tätä kuolevaa maailmaa varten. Monet täällä ovat kohottaneet kätensä merkiksi siitä, että he haluavat Jumalan Lahjan, joka Hänen itsensä täytyi tehdä, antaa ainutsyntyinen Poikansa tulla alas ja tulla mieheksi. Hän tuli niin alhaisesti, niin nöyrästi... Heillä ollut edes vuodetta, johon Hän olisi voinut syntyä. Lehmän tai hevosen täytyi luovuttaa seimensä, eläimen täytyi astua syrjään. Hän tuli alas seimeen, talliin, joka oli pienen mäen syrjässä olevassa luolassa siellä Betlehemissä, kaupungissa, jonka eräs porton poika oli perustanut monia vuosia aikaisemmin.

maksoikin hänelle hänen elämänsä. Ei ollut mitään muuta tapaa maailmassa, miten tuon lahjan olisi voinut antaa, tyttö oli haudattu. Mutta ainoa tapa, miten hän saattoi sen tehdä, oli mennä sillä tavalla. En usko tuon pienen räsynuken merkinneen niin paljoa, mutta... Miksi hän teki sen? Täyttääkseen antamansa lupauksen. Ei ole väliä sillä, mitä ihmiset ajattelivat tästä likaisesta nukesta hänen likaisissa käsissään, mutta se täytti lupauksen, jonka hän oli antanut pienelle tytölleen.

¹²⁸ Joskus he näkevät Evankeliumin laulamisena, näyttelemisenä, eivätkä halua sitä sellaisena, kuin Jumala on tuonut Sen, mutta se täytti Hänen lupauksensa siitä, että Hän antaisi oman Poikansa. Ja tiedätkö mitä? He myös Hänet jätettiin kuolemaan, aivan kuin maankiertäjä jätettiin kadulle. Se on totta. Hänet on jätetty kuolemaan aivan samalla tavoin kuin maankiertäjän on jätetty kadulle. Ja tänään he kohtelevat Häntä kuin jotakin maankiertäjää, mutta Hän on täyttänyt sen, minkä Hänen on oletettu tekävän. Hän oli lahja, jonka Jumala lupasi maailmalle.

¹²⁹ Sallikaa minun tänä iltana ottaa Hänet Pelastajanani omaan sydämeeni. Sallikaa minun kohdata kuolemani sillä tavalla, tai mitä se onkin. Olen luvannut elämäni Hänelle. Olen vievä sen Hänelle. Ei ole väliä sillä, minkä kautta minun täytyy mennä, jos minun täytyy mennä kuoleman kautta, jos minun täytyy tulla ammutuksi. Ei ole väliä sillä, mitä tapahtuu. Jos he nauravat minua ja kutsuvat "hulluksi", ja kaikkea muuta, jos he erottavat minut muista kristillisistä seurakunnista ja niin edelleen. Se on lahja Jumalalle, jota säilytän sydämessäni. Hän antoi sen, ja haluan viedä sen Hänelle. Kumartakaamme päämme hetkeksi.

¹³⁰ Olen puhunut soveliaista lahjoista, ja se oli sovelias lahja tuolle pienelle tytölle, koska hän oli pieni tyttö, pieni tuleva äiti, ja sovelias lahja hänelle oli pieni nukke. Ja sovelias lahja, jonka Jumala, Luoja, antaisi luomakunnallensa, olisi Pelastaja, jotta Hän pelastaisi meidät siitä tilasta, jossa me olimme. Tänä iltana lähestyessämme joulua oletan, että se on viimeinen sanoma, jonka kuulemme ennen joulua, elleimme kuuntele jotakin saarnaa radiosta.

¹³¹ Ihmettelenpä, olemmeko me tänä iltana vastaanottaneet sen Lahjan, jonka Jumala lupasi meille: Iankaikkisen Elämän, uskomalla Kristukseen ja vastaanottamalla Pyhän Henki. Jos ette ole, ja haluaisitte vastaanottaa Jumalan todellisen, ja totisen Joululahjan, niin kohottaisitteko kätenne? Sano: "Veli Branham, en tiedä. Olen joskus uskonut Sen. Olen tarkannut asioita, joita teen. Ja jotenkin, olen hieman epäileväinen." Älkää enää epäilkö Sitä, ystävät.

¹³² Katsokaahan, on liian myöhäistä alkaa epäillä nyt. Olkaamme siitä todella varmoja. Sanokaa: "Rukoile puolestani, veli Branham, minä haluan Jumalan

noista miehistä oli niin urhoollinen, että tappoi yhtenä päivänä yksinään kahdeksansataa miestä keihäällänsä. Ja yksi seiso pellolla armeijaosaston tullessa. Kaikki muut juoksivat pakoon, mutta hän seiso siellä ja tappoi miehiä, kunnes hänen käsivartensa väsyivät. Ja sitten toinen hyppäsi kuoppaan ja tappoi yksinään leijonan, lumisena päivänä. Eräs egyptiläinen ajoi hätää takaa keihään kanssa, ja hän otti kepin ja löi tämän keihään pois hänen kädestään ja sitten hän otti keihään ja tappoi sillä tuon egyptiläisen, ja hän tappoi kolmesataa päämiestä.

³¹ He olivat suuria miehiä! Kun Daavid huusi: "Jospa vain voisin vielä kerran juoda tuosta kaivosta!" (Jossa hänellä oli ollut tapana juottaa lampaita aamuisin, kun hän lähti niiden kanssa aitauksesta.) Ja nämä miehet vetivät esiin miekkansa ja taistelivat tiensä noin 25 kilometriä miesten lävitse ja toivat hänelle tätä vettä.

³² Ja Daavid sanoi: "Olkoon se kaukana minusta, että joisin sitä." Ja hän vuodatti sen maahan juomauhrina Herralle. Kuinka kaunis esikuva se onkaan tänä iltana tästä Johanneksen 3:16:sta.

...niin Jumala niin rakasti maailmaa, että Hän antoi ainosyntyisen Poikansa...

³³ Ja mitä Kristus teki? Se Elämä, joka Hänellä oli elääkseen Iankaikkisesti, sen Hän vuodatti maahan suonistansa, luonnollisen elämänsä. Hän vuodatti sen maahan syntiuhriksi meidän puolestamme. Ja kuinka pakanat tänään, kunnialliset miehet, suuret miehet, ottavat miekan ja leikkaavat tiensä lävitse tuodakseen raikasta vettä juotavaksi Kristukselle (meidän Daavidillemme), ja joka on tänään hyvin epäsuosittu. Mutta meidän Daavidimme, jonka me tiedämme tulevan valtaan, tulee polkemaan jokaisen kansakunnan jalkojensa alle ja tulee hallitsemaan heitä rautaisella sauvalla. Ja todella urhoolliset miehet seisovat Jumalan Sanan kanssa ja leikkaavat puolelta toiselle pelottomasti, koska me tiedämme Hänen tulevan valtaan.

³⁴ Lukekaamme nyt Johannes 3:16:sta jälkeen Matteuksen 2. luvusta noiden tietäjien vierailusta:

Nyt kun Jeesus oli syntynyt Juudean Betlehemissä kuningas Herodeksen päivinä, katso, idästä tuli viisaita miehiä Jerusalemiin.

Ja he sanoivat: Missä on hän, joka on syntynyt, juutalaisten Kuningas? Sillä me olemme nähneet hänen tähtensä idässä ja olemme tulleet palvomaan häntä.

Kun Herodes kuningas kuuli nämä asiat, hän huolestui ja koko Jerusalem hänen kanssaan.

Ja kun hän oli koonnut kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet yhteen, hän kyseli heiltä, missä Kristuksen pitäisi syntyä.

Ja he sanoivat hänelle: Juudean Betlehemissä, sillä näin on profeetta kirjoittanut:

Ja sinä Bethlehem, Juudan maasta, et ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähtevä Hallitsija, joka on hallitseva minun kanssani Israelia.

Sitten Herodes, kun hän oli salaa kutsunut viisaat miehet tykönsä, tiedusteli heiltä tarkoin, mihin aikaan tähti ilmestyi.

Ja hän lähetti heidät Betlehemiin ja sanoi: Menkää ja etsikää tarkoin nuorta lasta, ja kun te olette löytäneet hänet, tuokaa minulle sana, että myös minä tulisin ja palvoisin häntä.

Kun he olivat kuulleet kuningasta, he lähtivät, ja, katso, tähti, jonka he näkivät idässä, kulki heidän edellään, kunnes se tuli ja pysähtyi sen paikan päälle, jossa nuori lapsi oli.

Kun he näkivät tähden, he riemuitsivat ylitsevuotavan suurella ilolla.

Ja kun he olivat tulleet sisälle taloon, he näkivät nuoren lapsen olevan Marian hänen äitinsä kanssa ja he lankesivat maahan ja palvoivat häntä. Ja kun he olivat avanneet aarteensa, he antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa.

Ja kun Jumala oli varoittanut heitä unessa, että heidän ei pitäisi palata Herodeksen tykö, he lähtivät omaan maahansa toista tietä.

³⁵ Tässä on hyvin outoa se, että Jumala, vähäisemmällä tavalla... Jumala puhuu ihmisille unien kautta. Minä uskon sen. Mutta kuinka Jumala tässä tapauksessa käytti toisarvoista keinoa.

³⁶ Nyt, uni, jos se on tulkittu oikein, vastaa näkyä; jos se on uni, ja se on tulkittu. Jumala on käyttänyt sitä aina Vanhasta Testamentista alkaen kautta ajanjaksojen, ja Hän lupasi käyttää sitä uudestaan viimeisinä päivinä. Nyt, ihmiset voivat myös syödä liikaa ja saada painajaisunia, eivätkä ne ole todellisia, hengellisiä unia, se ei kuulosta oikealta, kun te luette sen. Jotkut niistä voivat näyttää oikeilta, mutta kuitenkin on myös olemassa todellisia, hengellisiä unia. Me tiedämme täällä Tabernaakkelissa, että Jumala antaa ihmisille unia, ja ne tulkitaan, ja ne tapahtuvat, ja ne ovat todellisia. Mutta on toisarvoinen tapa tehdä se siten. Näettehän?

³⁷ Nyt syy siihen miksi se silloin tehtiin sillä tavalla, oli se, ettei maassa silloin ollut profeettaa, joka olisi tulkinnut unia. Näettekö? Siellä ei ollut

¹¹⁹ Ja niin me nyt näemme tämän pienen miehen harhailemassa siellä kadulla. Sydämessään hän tiesi, että hänen pieni tyttänsä oli poissa, mutta hän meni ja osti tuon nukan joka tapauksessa. Ja hän ajatteli: "Minä vain alan kävellä ja tulen löytämään hänet jostakin. Hän tulee olemaan jossakin täällä kadulla, ja tulen löytämään hänet." Ja hän lähti kävelemään.

¹²⁰ Hän ei voinut pettää itseään. Tyttö ei ollut siellä pienessä hökkelissä olevassa pienessä ja likaisessa vuoteessa, vaan hänet oli haudattu. Hän oli siitä tietoinen. Mutta hän ajatteli löytävänsä hänet kadulta. Hän sanoi: "Minä vain jatkan kävelyäni." Ja hän kuljeskeli kujilla, sillä aikaa kun muut lauloivat joululaulujaan ja jatkoivat mässäystä. Hän kulki kujaa alas kantaen tätä pientä nukkea mukanaan. Hän piti sitä päällystakkinsa sisällä, sydäntään vasten, ajatellen pikku tyttöään.

¹²¹ Ja lopulta eräs poliisi, joka itsekin oli ottanut muutaman ryypyn, sattui näkemään hänet ja juoksi sinne kujalle, otti kiinni tuosta vanhasta miehestä ja käänsi hänet ympäri. Hän kysyi: "Mitäs sinä täällä roikut?"

¹²² Hän sanoi: "Herra, minä olen viemässä tätä pientä nukkea pienelle tyttölle."

¹²³ Hän sanoi: "Hyvä on, missä sinä asut?" Ja hän kertoi hänelle, missä hän asui. Hän sanoi: "Sinähän olet menossa pois päin sieltä. Sinä olet juovuksissa. Mene takaisin toiseen suuntaan."

¹²⁴ Tämä mies sanoi: "Herra, en minä ole juovuksissa. Minä lupasin pienelle tyttölle, että hankkisin hänelle lahjan jouluksi. Ja pienelle tytölle sopiva lahja on pieni nukke."

¹²⁵ Ja hän sanoi: "Annahan minun nähdä se." Niin hän näytti hänelle tuota pientä, nuhrusta räsynukkea. Ja hän piti sitä sydäntään vasten, ja tuo poliisi, joka oli puolihumalassa, sysäsi hänet liikkeelle, ja tuo vanha mies meni alas kujaa lumisateen lisääntyessä nopeasti.

¹²⁶ Ja sitten, juhlinnan loputtua keskiyöllä, ja lumisateen lakattua seuraavana aamuna, aurinko tuli esiin. Ja ihmiset, iloisten juhliensa jälkeen, olivat jääpussit päänsä päällä liian ryypäämisen ja Kristuksen syntymän juhlinnan takia. Ja jotkut heistä olivat käheitä kaikesta huutamisesta ja juhlinnasta.

¹²⁷ Mutta sieltä alhaalta kujalta he löysivät tuon vanhan miehen. Ja kun he käänsivät hänet ympäri, hänellä oli pieni nukke sydäntään vasten. Oletan hänen vieneen lahjansa tyttölleen löydettyään hänet sieltä tuonpuoleisesta Maasta. Hän vei tuon lahjan. Se oli sopiva lahja. (Jumala, ole armollinen.) Vaikka se

pitää pienestä nukesta. Hän haluaa huolehtia siitä, koska, loppujen lopuksi, potentiaalisesti, hän on pikku äiti.

¹¹³ Ja tämä tyttö halusi pientä nukkea, jollaista hänellä ei ollut koskaan ollut. Ja isä oli säästänyt, kaiken minkä oli voinut, saadakseen hänelle pienen nukan. Ja niin tämä tyttö kuoli.

¹¹⁴ Ja isä joutui jonkinlaiseen mielenjärkytykseen. Hänen vaimonsa oli otettu pois, samoin hänen pikku tyttänsä, ja hänen mielensä meni hieman sekaisin, niin että hän joka ilta vuoteeseen mennessään puheli tälle pienelle tytölleensä ja ajatteli, että tämä oli... Hänet oli haudattu, mutta hän ajatteli hänen olevan... Hän puheli hänelle ja sanoi: "Ei mene enää pitkään, kultaseni, kun isä tulee hankkimaan sinulle tämän nukan jouluksi. Isä on sen luvannut sinulle, ja minä tulen hankkimaan sen."

¹¹⁵ Lopulta joulusta saapui. Ja tähän tieteenkin tiedätte, millaista se on. Rikkailla oli omat suuret juhlaansa, kynttilöitä poltettiin ja pidettiin suuria messuja kirkkoissa ja puhuttiin Jeesuskesta näissä kirkkoissa, ja niin edespäin, ja heillä oli kaikenkaltaisia rituaaleja ja messuja ja laulamista ja virrenveisuuta ja kaikkea muuta. Mutta vähän he tiesivät siitä, mitä oli tapahtumassa eräällä sivukujalla, kaiken tämän takana.

¹¹⁶ Tämä pieni mies siellä, hän oli mennyt vähän sekaisin. Ja hän halusi niin kovasti tämän pienen tytön saavan tuon nukan, koska tämä oli niin pyytänyt pientä nukkea. Niinpä hän lähti ulos ja osti hänelle jostakin sieltä kadunvarrelta pienen räsynukan, ja ehkä maksoi siitä kolmekymmentä senttiä. Ja oli todella kylmä yö, lumimyrsky riehui, ja lunta satoi raskaasti, New Yorkhan on aivan meren rannalla.

¹¹⁷ Ja kadut täyttyivät, ihmiset olivat suurissa loistoautoissaan. Ja oli humalaisten juhlaa ja ryypäämistä ja Kristuksen syntymän juhlintaa, ja yritettiin ajatella, että se olisi oikea tapa tehdä se. Yksinkertaisesti vain hukuttaa ryypäämällä vanhat murheensa, ja että se olisi oikea tapa, miten se tuli tehdä. He kaikki...

¹¹⁸ Seisoin eräällä kaupassa yhtenä päivänä, ja siellä kaksi tyttöä kohtasi toisensa ja he halusivat tietää, mitä he olivat ostaneet isälleen. Ja toinen heistä sanoi, että hänellä oli häntä varten kartonki erästä määrättyä savukemerkkiä. Ja toinen sanoi ostaneensa hänelle pullon viskiä ja korttipakan. Olisiko se lahja, joka annettaisiin Herran Jeesusuksen Kristuksen syntymän muistoksi! Ja sillä tavalla se on, näettehän, se ei ole muuta kuin suuri joukko kaupallista rihkamaa. Joulusta siinä ei ole tietoaakaan.

sellaista profeettaa kuin Joosef ja Daniel, joka olisi tulkinut unia. Heillä ei ollut ollut profeettaa neljänsataan vuoteen, ja Jumala käytti unta pitäessään huolta oman Lapsensa turvallisuudesta.

³⁸ Hän sanoi Joosefille, joka oli "oikeudenmukainen mies eikä halunnut tehdä hänestä julkista esimerkkiä, vaan ajatteli panna hänet pois salaa." Epäilemättä hän oli kertonut hänelle Gabrielin vierailusta, ja niin edelleen, ja mitä tämä oli sanonut, mutta kun Joosef näki hänen olevan tulossa äidiksi, oli se liian epätavallista. Tiedättehän, se oli jotakin, joka oli niin paljon erilaista. Ja tiedätkö, se on myös vikana tänään. Jumala tekee epätavallisia asioita, ja se on niin epätavallista, etteivät edes oikeudenmukaiset miehet voi nähdä sitä.

³⁹ Joosef ei voinut ymmärtää sitä, se oli liian epätavallista. Hän oli hyvä mies, mutta se oli niin epätavallista. Katsokaahan, Joosef oli mahdollisesti jo neljäkymmenen tai neljäkymmenenviiden, niin kuin he väittivät, kun hän kihlasi Marian. Mutta tässä on nyt jotakin, mitä ei ollut milloinkaan tapahtunut: eräs nainen oli kihlattuna tälle miehelle, mutta huomattiin, että hän oli tulossa äidiksi! Ja se oli niin epätavallista, että Joosef ajatteli panna hänet pois. Mutta juuri tuolla ratkaisevalla hetkellä Jumala lähetti Enkelinsä ja ilmestyi hänelle unessa sanoen: "Älä pelkää ottaa tykösi Mariaa vaimoasi, sillä se, mikä on siinnyt hänessä, on Pyhästä Hengestä."

⁴⁰ Miten sen onkaan täytynyt uudesti synnyttää Joosefin uskon! Katsokaahan, hänellä ei ollut tarvetta mistään tulkinnasta, koska tuo uni ei tullut esikuvina. Se kerrottiin suoraan: "Älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi, sillä se, mikä on siinnyt hänessä, on Pyhästä Hengestä." Siellä ei ollut mitään profeettaa, joka olisi voinut tulkita unia, joten sen täytyi tulla suoraan sillä tavalla, Jumalalta Joosefille. No niin, Jumala käytti tuota toisarvoista tapaa.

⁴¹ Minkä opetuksen se antaa meille juuri tässä, ennen kuin me menemme tekstiimme? Tämän se opettaa meille: Jumala voi käyttää jokaista mielemme kykyä, jos se on luovutettu Hänelle. Hän voi käyttää mieltämme, uniamme, alitajuntaamme, ensimmäistä tajuntaamme, kieltämme, laulumme, silmiämme... Jumala voi käyttää kaikkea, mitä meillä on, jos se on jätetty Jumalalle, näettehän, kaikkea, minkä te olette jättäneet Jumalalle. Hän tulee käyttämään kaikkea, jokaista osaa teistä. Ei ole väliä sillä, mitä se on, Hän tulee käyttämään sitä, jos se on pyhitetty Hänen tarkoitukselleen ja kutsumukselleen.

⁴² Nyt tänä iltana me tulemme puhumaan aiheesta: *Lahjat*. Haluaisin käyttää otsakkeena: *Jumalan lahjat löytävät aina paikkansa*. Jumalan lahjat on aina hylätty, mutta se todella löytää paikkansa, kun...

⁴³ Tarkatkaa nyt näitä lahjoja, joita nämä viisaat miehet toivat Hänelle. Tänään meillä on tapana vaihtaa lahjoja. Jokaisen täytyy saada lahja, ja täytyy miettiä, mitä joku toinen tulee antamaan minulle, jotta voin antaa hänelle jotakin vastaavaa. Ja jos se ei vastaa sitä, hänestä tuntuu, että hänen pitäisi korvata se jotenkin tulevana vuotena. Ja jokainen on huolissaan ja kävelee edes takaisin lattialla, miljonääritkin, kuinka he tulisivat selviytymään. He antavat niin ja niin paljon tähän ja tuohon, ja se on kerta kaikkiaan väärin. Jouluku...

⁴⁴ On vain yksi lahja, jonka te voitte antaa, ja se on itsenne. Antakaa itsenne Jumalalle, koska Jumala on jo antanut teille Lahjansa. On ainoastaan yksi asia, jonka te olette velkaa Jumalalle, ja se on oma itsenne Hänelle.

⁴⁵ Ja monta kertaa, Raamatussa on nimiä. Emmekä me kiinnitä siihen nykyään enää huomiota. Te olette usein kuulleet minun moittivan ihmisiä siitä, minkälaisia nimiä he antavat lapsilleen, sellaisia kuin "Ricky". Ricky on hirvittävä nimi! Teidän ei tulisi antaa heille sellaista nimeä. Jos teidän lapsellanne on nimenä Ricky, niin hyvänä aika, muuttakaa se joksikin muuksi. Tai Elvis, tai jotakin sellaista... Ricky merkitsee "rotta". Ja tavalla millä te kutsutte henkilöä, sillä on vaikutus häneen. Eräällä rouvalla oli siellä yhtenä päivänä pieni poika nimeltään "Ricky". Hänen nimensä oli James Ricky. Ja vain siksi, että Ricky oli suosittu nimi, he antoivat hänelle nimeksi "Ricky". Minä sanoin: "Muuta hänen nimensä!"

⁴⁶ Huomasin täällä ihmisiä juuri nyt, joiden pojanpoika... oikein mukava suloinen poika, miellyttävä pikkumies, ja toinen on Ricky, ja sellainen hän on. Tarkatkaa vain häntä, hänen luonteensa on juuri sellainen. Sanoin hänen isovanhemmilleen: "Sanokaa äidille, että muuttaisi tuon pojan nimen, ja sitten tarkkailisi, mitä tuolle lapselle tapahtuu." Katsokaahan, te ihmiset ette halua uskoa sitä. Me ajattelemme olevamme liian vanhoja uskoaksemme jotakin sellaista.

⁴⁷ Jos nimellä ei ole mitään merkitystä, niin miksi silloin niin kauan kuin Jaakobilla oli nimenä Jaakob, joka merkitsee "syryttävä, pettäjä". Hän oli juuri sellainen? Mutta kun hän oli painiskellut Herran kanssa koko yön, muutti Herra hänen nimensä, kun hän oli noin kuusikymmentävuotias. Hän muutti hänen nimensä Jaakobista Israeliksi, "prinssiksi Jumalan edessä", ja sellainen hän oli.

Ja miksi Abram täytyi muuttaa "Abrahamiksi", ennenkin poika saattoi syntyä? Miksi Saara nimitettiin Saaraksi, ennen kuin lapsi saattoi syntyä?

Kun Saul oli kohdannut Jeesuksen, Hän muutti hänen nimensä Paavaliksi.

Katsokaahan, Hän on tuonut Sen lävitse tuodakseen julki itsensä. Lahjat, vaikka se maksaisi kuoleman, on pannut kompastuskiven heidän tielleen. On sovelias aika, se on totta, on sopivaa tälle päivälle. Siksi Jumala on suojellut Sitä, niin kuin Hän on tehnyt. Hän tulee suojelemaan Sitä, kunnes se on palvellut Hänen tarkoitustaan.

¹⁰⁷ Oi, mieleeni tulee eräs äskettäin lukemani kertomus, jossa on jotakin samanlaista. Se tapahtui eräässä suuressa kaupungissa, täällä tässä kansakunnassa... New Yorkissa. Ja oli jouluaatto. Ja siellä oli eräs köyhä perhe. Ja pikku isällä oli tuberkuloosi, ja samoin oli hänen vaimollaan. He eivät olleet etuoikeutettuja...Ja hän oli heikko, eikä kukaan halunnut häntä töihin. Hänellä ei ollut koulutusta, eivätkä ihmiset halunneet häntä.

¹⁰⁸ Hän oli vain hylkiö, ja hänestä tuli maankiertäjä. Tehän tiedätte, millainen maankiertäjä on, he löytävät jotakin ja yrittävät elää sillä, mitä siitä saavat myymällä. Hän on kuin katukaupustelija, tai jotakin sellaista, joilta te voitte ostaa neuloja ja muuta rihkamaa. He ostavat ja myyvät neuloja ja tekevät muutaman pennin voittoa pakettia kohden päivän mittaan. Te sanotte: "Sehän on suuri myyntivoitto." Mutta ajatelkaa kuinka paljon hänen täytyy myydä päivässä. Ja ehkä hän sai kokoon kaksi- kolmekymmentä senttiä päivässä, ja hänellä oli myös perhe.

¹⁰⁹ Ja tuo pieni vaimo, joka oli heikkokuntoinen, kuoli.

¹¹⁰ Ja oli tulossa joulun aika. Ja tuo pieni tyttö, joka heillä oli, oli saanut puutostaudin, koska heillä ei ollut oikeankaltaista ruokaa, ja niin myös hän sai tuberkuloositartunnan. Hän oli pieni, noin kahdeksan, yhdeksän tai kymmenenvuotias. Eikä hän ollut koskaan saanut nukkea jouluna. Ja sellaisen hän halusi lahjaksi, nuku.

¹¹¹ Ja isä, joka oli kykenemätön antamaan hänelle minkäänlaista lääkehoitoa, ja niin edelleen, kun hän näki, että tuo pieni tyttö oli nopeasti menossa huonommaksi, yritti parastaan saada tarpeeksi rahaa, jotta voisi hankkia hänelle nuku jouluksi. Jos hän vain voisi saada tarpeeksi ostaakseen hänelle pienen nuku! Ja kun jouluku tuli, tulivat huonot ilmat, ja tuo pieni tyttö sai jonkinlaisen keuhkokuumeen juuri muutama viikkoa ennen jouluku. Ja isä tietenkin, sydän murtuneena, otti rahansa pienestä peltirasiasta, jossa hän oli niitä säilyttänyt. Ja hän ajatteli pientä tyttöänsä, joka halusi nuku, niin kuin pienet tytöt haluavat. Näettekö, hän on kasvamassa pikku äidiksi.

¹¹² Huomatkaa nyt, kuinka pieni tyttö pitää nukesta, koska se on hänen luonteensa. Hän on tuleva äiti. Hän tulee äidiksi jonakin päivänä, jos hän elää ja niin edelleen. Tiedättehan, se on hänen luonteensa. Siitä syystä pieni tyttö

¹⁰² Sitten kun Hän tuli, Hän oli kaikkien profeettojen täyteys julkituotuna. Koska he olivat Herran Sana, ja Hän itse sanoi: “Jos te kutsutte jumaliksi niitä, joille Jumalan Sana tuli, niin kuinka te voitte tuomita Minut, kun Minä sanon: ‘Minä olen Jumalan Poika’?” Näettekö, jopa nuo tuossa ajanjaksossa tunnistettiin jumaliksi, Jumalan itsensä kutsuessa heitä “jumaliksi”. Mitä he olivat? He olivat Hänen Sanansa julkituleminen. Ja tässä oli Hän, Sanan täyteys, Jumaluus ruumiillistuneena, Jumaluus julkituotuna lihassa.

¹⁰³ Tarkatkaa! Näitä lahjoja, joita nämä miehet toivat, he eivät olisi voineet tuoda niitä jollekin profeetalle. Se ei olisi ollut oikein. Ymmärrätekö? Nuo lahjat eivät olisi voineet mennä Elialle, ne eivät olisi voineet mennä Moosekselle, niiden täytyi tulla Hänelle. Ja koska nuo lahjat olivat tarkoitettut vain tuota päivää varten, ja Hän tuli tulla tunnistetuksi näiden lahjojen kautta, ja tässä tuli Jumala ja suojeli Häntä. Ja Hän piti heitä kaksi vuotta siellä, kunnes he löysivät tuon täydellisen Valon. Kuinka sopivaa!

¹⁰⁴ Sama asia on tänään. Meillä on ihmisiä, jotka ovat niin uskollisia, mukavia ja aitoja ihmisiä kuin vain olla voi. Mutta katsokaahan, siinä täytyy jotakin tulla esiin, niin kuin Jumala on aina tehnyt, jotta tämä päivä tulisi julki. Tämä on se päivä, jolloin näiden asioiden on sanottu tapahtuvan. Ei tule olemaan monia, vain hyvin, hyvin harvoja tulee pelastumaan. Raamattu sanoo niin. Tulee olemaan vain kourallinen.

¹⁰⁵ Jeesus itse sanoi: “Niin kuin oli Nooan päivinä, jolloin kahdeksan sielua pelastui.” Kahdeksan, sielua, tähän verrattavissa olevasta sukupolvesta. “Niin kuin oli Nooan päivinä.” Mitä se oli? Suuria, sivistyneitä ihmisiä, tehtiin suuria töitä, ja oli suuria rakentajia. Kaikki, mitä heillä oli, oli suurta. Se saa tämän sivilisaation aivan samankaltaiseksi, on suuria asioita aivan samalla tavoin kuin heilläkin oli. “Ja niin kuin oli Nooan päivinä, niin tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa.” Ymmärrätekö? Ja Jumalalla oli Nooa tunnistamaan Hänen luvattu Sana. Se oli hyvin sopivaa. Arkki sopi hyvin siihen Jumalan Sanaan, jonka hän puhui, ja hän sanoi: “Hän tulee hävittämään ihmiset.” Mutta hän pelasti sen, minkä hän pystyi.

¹⁰⁶ Nyt tuomalla lahjansa nämä viisaat miehet toivat julki Hänet. Heidän lahjansa toivat julki sen, millainen Se oli, ja siitä syystä Jumala suojeli noita lahjoja, minne tahansa he kulkivatkin. Hän suojeli Sitä, kunnes he saapuivat noiden lahjojen kanssa, koska ne olivat sopivat tuota aikaa varten. Ymmärtääkö seurakuntani sitä? Sitä tapahtuu nyt! Toivon, ettei se mene päidenne ylitse. Minun täytyy puhua melkein pärtäuksillä avulla, näettehän. Mutta näettekö te? Niitä ovat ne asiat, joita on tapahtumassa, jotka ovat sopivia tätä päivää, Laodikeaa, varten. On sovelias aika, ja siitä syystä Jumala on suojellut Sitä.

Simonin nimi muutettiin Simonista Pietariksi, joka merkitsee “pieni kivi”. Ja heidän kaikkien nimet muutettiin, koska sillä on jotakin tekemistä sen kanssa, millaisiksi teitä kutsutaan. Kun te puhutte jotakin... En halua mennä siihen, koska se tulee esiin ensi sunnuntai-iltana, mutta me näemme, että nämä asiat ovat niin tosia.

⁴⁸ Tarkatkaa nyt, Jumala... Miten outo asia onkaan nähdä noiden miesten, tietäjien, oppineiden, suurten miesten, tulevan idästä, joka oli Babylon, ja joka oli Intiassa. Eivätkä he vain lähteneet matkaan edellisenä iltana ja saapuneet sinne seuraavana, vaan he olivat matkalla kaksi vuotta. He eivät tulleet jonkun seimessä olevan pikkuvauvan, he tulivat nuoren lapsen luo, Hän oli nuori lapsi. Ja Herodes tappoi kaikki lapset kaksivuotiaaseen asti. Näettekö, siitä me tiedämme, ettei se ollut pieni vastasyntynyt kehossa, koska silloin hän olisi tappanut kaikki vastasyntyneet. Mutta hän tappoi nuoria lapsia ollakseen varma, että tavoittaisi Hänet. Hän tappoi kaikki kaksivuotiaat ja siitä alaspäin. Hän asetti tuon ikärajan, koska hän ei halunnut tappaa heitä kaikkia, he olivat hänelle enemmänkin kuin orjia. Hän halusi olla varma, että saisi Hänet tapetuksi, joten hän sanoi: “Lapsi on noin kaksivuotias. Niinpä tappakaa kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat.” Näettekö?

Ja se täyttää sen, mitä profeetta oli puhunut, joka oli sanonut, että “Raamasta kuuluu itku ja valitus, Raakel itkee lapsiaan, joita ei ole.”

⁴⁹ Huomasitteko, että nuo viisaat miehet, nuo suuret miehet, he olivat Babylonissa ja he näkivät Hänen Tähtensä ja sanoivat: “Me olemme nähneet Hänen Tähtensä idässä ja olemme tulleet palvomaan Häntä.” He tulivat idästä, jossa he olivat nähneet tuon Tähten, ja he tulivat länteen. Koska Intia on itään Palestiinasta. Ja he tulivat suoraan yli Tigris-virran ja kulkivat yli tasankojen tullessaan Betlehemiin, josta he löysivät lapsen. Ja muistakaa, Joosef ei enää palannut sinne, vaan he menivät Nasaretiin ja kasvattivat lapsen siellä.

⁵⁰ Nämä miehet, jotka olivat tähtitieteilijöitä, tutkivat tähtiä ja näkivät, kuinka nämä salaperäiset taivaalliset valot ilmaantuivat sinne, ja he tiesivät, että jotakin oli tapahtumassa. He tiesivät, että Messiaan, Taivaiden ja maan Hallitsijan, tuli syntyä. Ja he tulivat tietäen, että se tulisi olemaan Jumaluus, joka asuisi inhimillisessä olennossa, koska heidän todistuksensa osoittaa sen teille... Tiedättehän, teidän elämäenne puhuu äänekkäämmin kuin teidän sananne, niin ettei ole väliä sillä, mitä te sanotte, ihmiset tietävät, millaisia te olette sen perusteella, miten te elätte.

⁵¹ Ja tarkatkaa näitä tietäjiä, he toivat Hänelle... Tarkatkaa niitä lahjoja, joita he toivat Hänelle. Ne osoittavat, minkä he ajattelivat Hänen olevan. He toivat Hänelle kultaa, suitsuketta ja mirhaa. Tarkatkaa nyt, millaisia nämä esikuvat

ovat. Haluan puhua teille siitä, näiden esikuvien merkityksestä. Minulla on tänne kirjoitettuna joitakin raamatunpaikkoja, jotka tulemme lukemaan hetken kuluttua, jos Herra suo.

No niin, kultaa ja suitsuketta ja mirhaa.

⁵² Nyt kulta Raamatussa... Kuinka sovelias lahja Kristukselle, koska kulta puhuu Jumaluudesta. *Kulta* on "Jumaluus". Menemme siihen hetken kuluttua. *Suitsuke* puhuu "palveluksesta". Ja *mirha* on "kuolema". Jumala, Jumaluus: olla palveluksessa kuollakseen. Ja sellainen Hän oli. Nuo heidän tuomansa lahjat osoittivat Hänet siksi, millaisen he ajattelivat Hänen olevan.

⁵³ Ja minä sanon sen meille tänään: "Ne asiat, joita me tuomme Hänelle, ilmaisevat, millaisia me ajattelemme Hänen olevan." Ymmärrätkö, mitä tarkoitan? Jos te uskotte Sen koko sydämeštänne, jokaisen Sanan, te tulette tuomaan sen julki sen antamalla kaiken, mitä teillä on Sille. Näettekö? Mutta jos te uskotte, että seurakunnan keskuudessa on parempi paikka seurustella parempien ihmisten kanssa, ja muuta sellaista, niin se on suunnilleen se, mitä te annatte, vain muutamia seurustelutunti jonkun seurakuntalaisen kanssa. Mutta jos te todella uskotte sen kaikesta sydämeštänne, silloin te annatte sille kaiken, mitä teissä on. Ymmärrätkö? Ja se on teidän tuntomerkinne, että te totisesti uskotte Sanoman, että te uskotte sen totuudeksi.

⁵⁴ Niin monet ihmiset sanovat: "Minä voin uskoa näin paljon. Minä voin uskoa niin." Nuo opetuslapset... Uskon, että ollessani täällä viimeksi puhuin aiheesta: *Uskovaiset, tekouskovaiset ja epäuskoiset*. Eikö se ollutkin niin? Enkö puhunutkin siitä täällä? Ja siitä mihin ryhmään kukin henkilö kuului. Katsokaahan, tullaan sille paikalle, että voidaan ottaa niin paljon Siitä, mutta ei loppuun saakka.

⁵⁵ Kuinka sopivia nämä lahjat olivatkaan Kristuksen maanpäälliselle matkalle, lapselle, joka syntyi täällä maan päällä. Ja nämä viisaiden miesten Hänelle tuomat lahjat sopivat aivan tarkalleen Hänen Jumalalta tulleen tehtävänsä ja Hänen vaellukseensa maan päällä.

⁵⁶ Nyt, ensimmäinen asia: Jumala. Tämä oli Jumala, Jeesus oli Jumala miehen muodossa. Jopa tänään ihmisten on hyvin vaikeata niellä sitä, että "Hän oli Jumala". Mutta sitä Hän oli, ei mitään vähempää kuin Jumala. Hän oli Jumala, joka oli ilmaistu lihassa. Hän oli Luoja omassa luomakunnassansa. Hän oli Luoja luomakunnassaan luomisen kautta. Hän oli Luoja luodussansa, luomakuntansa kautta, luomakuntaansa varten. Kaikki palaa suoraan takaisin Jumalaan, koko asia. Ettekö te näe sitä? Jumalan täyteys! Hän oli Luoja niin suuressa määrin, että Hän oli Jumala. Ja Hän oli ajallinen olento maan päällä,

Herran nimessä, eikä jonkun mielikuvituksen kanssa, vaan sen lahjan kanssa, jonka Jumala lupasi tätä päivää varten, ja Jumala tulee opastamaan teitä tunnistamaan, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iäisesti. Siinä se on teille: viisaat miehet!

⁹⁸ Jumala opasti noita lahjoja, koska ne olivat lahjoja, jotka tunnistivat Hänet. Tänään viisaat miehet, jotka voivat katsoa pois kirkollisuudesta ja kaikista maailman asioista Elävään Jumalan Sanaan! Ja Jumala tulee tuomaan julki Poikansa Sanansa kautta, koska se Hän on. "Minä ja Isäni olemme yksi." Ja: "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana tehtiin lihaksi ja asui keskuudessamme." Ja se on tuo sama Sana tänään. Hän on sama eilen, tänään ja iäisesti. Ja viisas mies seuraa Sitä, sillä Siitä Jumala pitää huolen tehdäkseen itsensä tunnetuksi Sen kautta. Aamen. Lahja, todellinen, tunnistettu Jumalan lahja, Jumala tuo sen maan päälle, sen kaltaisen asian, jonka kautta Hän tuo itsensä julki.

⁹⁹ Ja siten Kristus tuotiin julki: kullaan, suitsukkeen ja mirhan avulla, niiden kautta nämä miehet osoittivat esikuvallisesti sen, millainen Hänen elämänsä tulisi olemaan. Näettekö? Jumaluus julkituotuna palvelusta varten, kuollakseen, jotta Hän voisi lunastaa kansan, koska Hänen tuli "pelastaa kansansa heidän synneistään". Ei pelastaa maailmaa vaan kansansa heidän synneistään. Raamattu sanoo täällä: "Sillä Hänen Nimeensä tulevat pakanat luottamaan." Näettekö? Pakanat tulevat luottamaan Hänen Nimeensä. Aamen! Toisin sanoen: Morsian, uloskutsuttu pakanoista, tulisi luottamaan Jeesuksen Kristuksen Nimeen. "Hänen Nimeensä pakanat luottaisivat." Nyt Jumala opasti heitä, sillä ne lahjat, joita he antoivat, sopivat tuohon aikaan.

¹⁰⁰ Huomatkaa! Kuten olen sanonut, Jumalalla on... Hän on jakanut Sanansa, alussa, q. Mooseksen kirjassa. Voin ottaa 1. Mooseksen kirjan ja osoittaa teille jokaisen ajan jakson Raamatussa aina tähän ajanjaksoon asti, jossa me olemme. Kaikki kultit ja muut asiat, joita meillä on tänään, voin näyttää teille tarkalleen, missä ne olivat 1. Mooseksen kirjassa.

¹⁰¹ Jumala antoi Sanastansa jokaista ajanjaksoa varten, niin ja niin paljon täällä, niin ja niin paljon tällä, ja niin edelleen. Ja sitten Hän lähetti alas profeetan voideltuna saamaan tuo Sana tapahtumaan, ja tukien toista profeettaa, joka oli tulossa. Näettekö, kuten Messias, kaikki tukivat Häntä. Jokaisen profeetan oma elämä, oma olemus, se kaikki täytti tuon kirjoitetun Sanan, joka oli annettu tuota päivää varten, ja hän kertoi ennalta, millainen seuraava tulisi olemaan. Ja jokainen heistä puhui Hänestä (aamen), koska Hän oli täyteys. Hän oli profeettojen Pää, Hän oli Jumalan Sana, Hän oli profeetat. Aamen! Siinä Hän on. Huomatkaa! Kuinka ihmeellinen Hän olikaan jokaisessa noista profeetoista.

Mitä varten? Jumaluus Jumalan palveluksessa kuollakseen. Jeesus oli Jumaluus, palveluksessa kuollakseen, lunastaakseen maailman. Mutta mitä maailma teki Sille? He hylkäsivät Sen. Miksi? Jotkut heistä, suurin osa heistä teki sen tämän takia: koska Hän kuoli! He sanoivat: "Hän ei voinut olla Jumaluus ja kuolla." Tuo mies (ruumis) ei ollut Jumaluus, mutta Jumaluus oli tuossa ruumiissa. Tämän ruumiin täytyy kuolla. Ainoastaan Kristus, joka on teissä, voi jälleen nostaa teidät ylös. Se on Jumaluus, Jumala teissä.

⁹⁴ Pankaa nyt merkille! Samoin kuin tapahtuu nytkin, he hylkäsivät julki tuodun Jumaluuden. Käsittekö te sitä? Tietenkin he panevat nimensä kirkon kirjoihin ja sanovat: "Minä yritän elää tämän uskontunnustuksen mukaisesti." He vannovat sen kautta, mutta kun tulee kysymys Jumaluuden vastaanottamisesta ja ilmaista se samankaltaisilla lahjoilla kuin hekin, että teidän lahjanne tuovat julki teidät, ja että te annatte koko olemuksenne Sille, tunnistetulle Jumaluudelle. Silloin te tuotte itsenne julki Jumaluuden kanssa antamalla kaiken, mitä te olette, sen, mitä te olette, Jumaluudelle itsellensä.

⁹⁵ Nyt Kristus tänä päivänä, jossa me nyt elämme, tekee yhä itsensä tunnetuksi Jumaluutena, ihmisten keskuudessa. Hän on yhä Jumaluus, koska Hän on Sana. Ja kun me näemme Sanan itsensä elävän, silloin me tiedämme, että joku mies ei voi tehdä sitä. Se on Jumaluus, Sana julkituotuna mieheissä. Ja Jeesus itse sanoi: "Poika ei voi tehdä mitään itsessään. Minä en voi tehdä mitään. Minä olen mies", Jeesus sanoi. "Mutta Minun Isäni, joka asuu Minussa, Hän näyttää Minulle kaikki asiat, jotka Hän itse tekee." Aamen! Siinä se on teille! Jumaluus tuotuna julki mieheissä. Ja samoin on nyt tänäänkin: Jumaluus, tätä päivää varten luvattu Sana, voi voi tuoda itsensä julki teissä. Aamen! Voitteko te silloin pitää Siitä kiinni? Osoittaa, että te usotte sen? Antakaa Sille Jumaluus, uskokaa Se, palvelkaa ja olkaa valmiita kuolemaan itsellenne ja omille ajatuksillenne? Mutta tänään Se on hyljätty, aivan niin kuin se oli silloinkin.

⁹⁶ Huomatkaa, Jumala opasti Tietäjiä noiden lahjojen kanssa. Sillä käytännöllisesti katsoen, he seurasivat tuota Tähteä kaksi vuotta. Ja se osoittaa että se ei ollut mikään tavallinen tähti, koska ne olisivat jatkaneet kiertämistään. Se osoitti, että siellä oli jotakin erilaista. Koska... Elleivät nuo tietäjät olisi nähneet sitä pitkän aikaa, ennen kuin se tapahtui, ja tienneet, että heidän täytyi ylittää siihen suuntaan; näettekö, sitä tietä, jota he olivat tulossa. Ja he kohtasivat Betlehemissä juuri tuohon aikaan; ja lähtivät sieltä, he tiesivät ennakolta, että nämä taivaankappaleet tulisivat liikkumaan tuohon suuntaan.

⁹⁷ No niin, Jumala opasti näitä tietäjiä, koska heillä oli oikeat lahjat. Jumala opasti näitä viisaita miehiä, koska heillä oli oikeankaltaiset lahjat tunnistamaan Hänen Poikansa. Oooh, oi! Käsittekö te sitä? Viisaat miehet tänään, viisaat

joka merkitsee sitä, että Hänellä täytyi olla alku, ja sen vuoksi Hän loi itsellensä ruumiin, jossa elää. Jumala itse loi ruumiin itseänsä varten. Näettekö? Jotta tämän luomisen kautta Hän voisi pelastaa kadotetun luomakunnan, jonka Hän oli luonut.

⁵⁷ Ei ole olemassa mitään, mitä ihminen voisi hävittää, ei yhtään mitään. Te ette voi täydellisesti hävittää yhtään mitään. Te voitte ottaa palan paperia ja polttaa sen. Te voitte polttaa rakennuksen maahan. Te voitte polttaa puun, mutta te ette hävittäneet sitä. Tuo tuli, joka hajotti sen, oli ainoastaan kemiallisten aineiden hajoamista. Ne palaavat takaisin sellaisiksi, mitä ne olivat alussa. Ne eivät ole hävinneet olemasta. Jos te poltatte palan puuta, (ja maailma sanoo... Jos me elimme Ikuisuudessa niin kuin Jumala, ja nuo tuon puun kemialliset aineet ja menivät takaisin alkuperäiseen alkuunsa, ja se... ja mitä sitten olikin, hajosi atomeiksi, maailma sanoisi: "Me säilyimme vielä miljoonia vuosia"), se voisi tulla jälleen takaisin toiseksi puuksi, aivan samanlaiseksi kuin se oli.

⁵⁸ Te ette voi hävittää mitään, koska se on Jumalan Puhuttu Sana. Aamen. Oi, se saa minusta nyt tuntumaan uskonnolliselta. Se, minkä Jumala sanoo, se tulee pysymään iäisesti. Aamen. Katsokaahan, te ette voi hävittää mitään. Ei. Synti (sielu) tullaan hävittämään, me käsitämme sen. Mutta sitä ruumista, jossa me elämme, sitä ei voida hävittää.

⁵⁹ Sen vuoksi Jumala nyt loi itsellensä ruumiin. Hän oli Luoja ja Hän loi oman Luomuksensa, että tämän Luomuksen avulla Hän voisi pelastaa ne, jotka olivat kadotettuja Hänen luomakunnassansa. (Se tarkoittaa teitä ja minua, ajallisia luomuksia).

⁶⁰ Hänen Sanansa osoittivat tarkasti... Ja Hänen tekonsa todistivat, ettei Hän ollut mitään vähempää kuin itse Luoja. Hän otti leivän ja mursi sen ja jatkoi tuon saman leivän murtamista, kunnes oli ruokkinut viisituhatta ihmistä. Ja kun jokainen oli syönyt itsensä täyteen tuosta leivästä, he vielä keräsivät talteen seitsemän korillista tähteitä.

⁶¹ Hän otti kalan ja mursi tuota kalaa. Nyt me käsitämme, että Hän oli luonut tuon kalan alussa samalla tavoin kuin leivänkin. Mutta Hän otti tuon kalan, joka kerran oli ollut elävä kala, mutta joka nyt oli keitetty tai paistettu, tai mitä se olikin, ja mursi tuota kalaa, ja se kasvoi takaisin sillä hetkellä, kun Hän oli murtanut siitä palasen, ja se oli toinen paistettu kala. Eikö se olekin ihmeellistä? Se osoitti, ettei Hän ollut mitään sen vähempää kuin Jehova. Ja se osoitti, että Hän oli Luoja, joka voi ottaa oman luomuksensa, ja luotunsa kautta ilmaista, kuka Hän oli. Halleluja! Se todisti, millainen Hän oli. Hän oli

Jumaluus. Niinpä kulta oli hyvin sovelias Hänelle syntymäpäivää varten. Hän oli Jumaluus lihaksi tehtynä.

⁶² Voisin sanoa jotakin tässä... Keskuudessamme ei tänä iltana ole ketään vieraita, olettais, tässä rukouskokouksessa. Mutta sallikaa minun sanoa jotakin. Huomatkaa nyt, tämä on vain ajateltavaksi. Eikö Jeesus sanonutkin Joh. 14:12: "Hän, joka uskoo Minuun, myös hän tekevä niitä tekoja, joita Minä teen, ja hän on tekevä suurempiakin kuin tämä, sillä Minä menen Isäni tykö." Huomasitteko te sen? Se oli Jumalan Poika, joka lupasi uskovaiselle, (näinä viimeisinä päivinä) uskovainen tulisi tekemään suurempia tekoja, kuin Hän teki. Johanneksen 14. luku, 12. jae. Onko niin? Uskotteko Jeesuksen sanoneen niin?

⁶³ Huomatkaa, kun Jeesus loi leivän, Hän otti palan leivästä ja loi siitä leivän, joka jo oli ollut leipä. Kun Hän loi kalan, Hän otti aluksi luodun kalan ja otti toisen kalan siitä. Eikö niin? Hän otti vettä, joka potentiaalisesti olisi voinut tulla viiniksi, ja valmisti siitä viiniä. Onko se oikein? Mutta me olemme nähneet Hänet keskellämme näinä viimeisinä päivinä luovan asioita olemassaoloon ilman, että mitään siellä olisi ensin ollut mitään! Onko se oikein? Luovan oravan sinne, missä ei ollut mitään oravia. Oikein! Oi, Hän pysyy Jumalana. Hän on tänään aivan yhtä paljon Jumaluus, kuin Hän oli silloin, tai koskaan oli, tai koskaan tulee olemaan. Hän on yhä Jumala ja antaa haasteen sydämille uskoa se: "Suurempia kuin tämä... ilman että olisi mitään josta pitää kiinni ja murtaa. Puhua se, ja niin tulee olemaan."

⁶⁴ Huomatkaa nyt, me näemme, että se oli Hänen tunnusmerkkinsä. Hänen tekemistään teoista tunnustettiin, että Hän oli Jumaluus, ne osoittivat Hänen olevan sellaisen. Sillä Hän sanoi: "Jos Minä en tee Isäni tekoja, älkää silloin uskoko Minua."

⁶⁵ Ja eikö kristitty voisi tänään sanoa: "Jos minä en tee Pelastajani tekoja, älkää silloin uskoko minua"?

⁶⁶ Katsokaahan: "Niin kuin Isä lähetti Minut, niin lähetän Minä teidät." Ja jos Hän teki Isän luovia tekoja, joka oli lähettänyt Hänet, silloin se on... Kristus (Luoja), joka lähettää meidät, tekee Kristuksen, Luojan, tekoja. Ymmärrätekö? "Niin kuin Isä lähetti Minut, niin Minä lähetän teidät. Ja jos Minä en tee Isäni tekoja, älkää uskoko minua."

⁶⁷ Silloin kristityllä tänään täytyy olla Elämä, jota Kristus eli, tai meillä on oikeus sanoa: "Se ei ole niin."

Kristus teissä, Jumala, asumassa ihmissydämessä. Sitä todellinen jouluku merkitsee.

⁸⁹ Mutta katsokaahan, tänään meistä on tullut niin negatiivisia. Se on perkele, joka saa meidät sen kautta, (maalattuja karamelleja, poro ja partainen mies, joka lentää ilman halki kuin lentokone ja vierailee jokaisessa kodissa koko maailmassa, jokaisen lapsen luona lahjoja säkissään) ja se on vain valhetta! Se on vain valhetta! Se on vain valhetta. Näettekö nyt? Mutta miksi niin on? Perkele teki sen niin, jotta hän voisi vääntää kieroon ihmisten mielet.

⁹⁰ Kaupallinen maailma on sisällytetty siihen... He tekevät tarpeeksi rahaa joulun aikana, niin että melkein voivat levätä lopun vuotta. Keskustelin erään kauppiaan kanssa tässä yhtenä päivänä, ja hän sanoi: "Anna minulle nämä kaksi viikkoa, ja jos minun ei tarvitsisi huolehtia joukostoni täällä, niin minä odottaisin seuraavaan joulukuun. Minä voisin mennä kalastamaan tai tehdä mitä haluaisin seuraavaan joulukuun asti." Hän sanoi: "Mutta minun täytyy huolehtia pojista täällä, liikeapulaisistani, ja maksaa heille palkkaa ja muuta sellaista, enkä tee rahaa kuin sen verran, että tulot peittävät kulut ennen kuin vasta seuraavana joulukuuna." Näettekö, siitä on tullut suuri kaupallinen asia, vaikka sen tulisi olla palvelusta.

⁹¹ Nyt, Jumala niin voiteli Jeesuksen itsensä täyteydellä, kunnes... Hän oli Jumalan Lahja maailmalle. Ja nuo viisaat miehet selvästi tunnustivat sen, ja tarjosivat Hänelle sen mukaiset lahjansa ja osoittivat, että sydämessään he tiesivät, kuka Hän oli, ja mitä Hän tulisi tekemään heidän puolestaan. Ei ollut ihme, että ensimmäinen asia, mitä he tekivät, oli se, että he lankesivat maahan, täydellisesti järjestyksessä, ja palvoivat Häntä. Ennen kuin he saattoivat edes ymmärtää sitä, he lankesivat maahan ja palvoivat Häntä ja vasta sitten he antoivat lahjansa. Sillä tavalla tulee viettää oikeaa jouluku: palvoa Häntä, ja sitten antaa itsenne lahjana, antaa ruumiinne eläväksi uhriksi, kokonaisuksi ja Jumalan hyväksymänä.

⁹² Mutta tiedätekö mitä tapahtui, sen jälkeen kun nuo viisaat miehet olivat tehneet sen? Kristuksen isä ja äiti, jotka tietenkin olivat Hänen kasvatusisänsä ja -äitinsä, koska Jumala oli sekä Hänen isänsä että äitinsä. Mutta me näemme, että he vastaanottivat nämä lahjat näiltä viisailta miehiltä. He olivat viisaita. Heillä todella oli viisautta. Jos ihmiset tänään vain voisivat olla yhtä viisaita! Mies, joka kääntyy pois Hänestä, ei ole viisas mies. Miehen tarvitsee olla viisas tullakseen Kristuksen luo.

⁹³ Huomatkaa nyt! Nämä viisaat miehet toivat julki Hänet sellaisena, kuin Hän tulisi olemaan, ja me löydämme sen kautta Kirjoituksen, että se on tarkalleen se, millainen Hän oli: Jumaluus, palveluksessa kuolemaa varten.

⁸³ Hyvä on, he voitelivat Hänet mirhalla. Me näemme nyt, Johannes 12:1 ja 7, että näin tarkalleen Hän teki. Hän oli täydellinen Jumalan Palvelija, ja Hän oli voidellut Hänet kaikilla Jumalallisilla lahjoillaan. Hänet oli voideltu kaikilla Jumalan lahjoilla, koska Hän oli Jumala. Hän oli Jumala. Katsokaahan, he toivat Hänelle lahjoja.

⁸⁴ Nyt ihmiset täällä aina, useimmat heistä, tiedättähän, lähettävät teille jotakin. Nyt kun tulee kysymys siitä, että tulisi lähettää heille jotakin takaisin, niin minä en pystyisi tekemään sitä. Näettehän? Niitä tulee ympäri maailman. Minä en yksinkertaisesti voisi tehdä sitä. Minä arvostan näitä pieniä asioita, joita ihmiset tekevät ilmaistakseen tunteitaan ja kiitollisuuttaan, ja niin edespäin.

⁸⁵ Tässä on nyt se, mitä nämä rikkaat miehet tekivät. Nämä miehet olivat tietäjiä ja he toivat kultaa, puhdasta kultaa. He toivat suitsuketta, parasta, mitä he saattoivat löytää. He toivat mirhaa, parasta, mitä he saattoivat löytää.

⁸⁶ Me huomaamme tässä, Johannes 12, me huomamme, että nainen... Jos meillä olisi aikaa lukea se, mutta en halua pidätellä teitä liian pitkään, koska tiedät, että huomenna in maanantai, ja te... joidenkin teistä täytyy mennä töihin. Katsokaa he toivat... Tämä nainen toi tämän mirhan ja voiteli hänet tällä kalliilla hajuvoiteella, jotta se ottaisi pois kuoleman tuoksun. Ja hän särki tämän alabasteripullon ja vuodatti sen Jeesuksen päähän. Ja Juudas sanoi: "Tämä olisi tullut antaa köyhille." Ja sanottiin, ettei hän tehnyt sitä, koska hän olisi ajatellut köyhiä, vaan koska hän oli alusta alkaen varas, ja hän oli se, joka kuljetti rahoja. Ja hän sanoi: "Tämä olisi pitänyt myydä, sen sijaan että..."

⁸⁷ Ja Jeesus sanoi: "Jättäkää hänet rauhaani, sillä hän teki tämän..." Hän voiteli Hänet hautaamista varten. Näettekö? Tämä nainen, niin kiitollisena siitä, että hänen syntinsä olivat anteeksi annetut, tuhlassi kaikki rahansa, mitä hänellä oli, osti tämän alabasteripullon, vuodatti öljyn Hänen päähänsä ja täyttäen koko huoneen tällä hienolla mirhan tuoksulla, jolla hän oli voidellut Hänet Hänen kuolemaansa varten. Katsokaahan, hän teki palveluksen Hänelle tietämättä, mitä oli tekemässä, mutta hän oli niin kiitollinen Jumalalle.

⁸⁸ Ja jos te olette niin kiitollisia joulusta, niin se ei ole sitä, että te sanotte: "Minä annan Jonesille lahjan, ja he antavat minulle lahjan takaisin. Tulen aamulla katsomaan, mitä minulla on." Miksi te ette avaa sydäntänne ja katso, mitä siellä on. Katsokaa, mitä teillä on täällä. Ja jos me löydämme sen tyhjänä tai vain täytettynä mielikuvituksellisilla uskontunnustuksilla ja maailman huolilla, niin miksi emme pyytäisi Kristusta täyttämään sitä tänä iltana? Tänä iltana, niin että voitte tulla tuntemaan joulun todellisen merkityksen. Se on

⁶⁸ Huomatkaa, Hänet tunnettiin Luojaaksi tekojensa perusteella. Hänen tekonsa, joita Hän teki, kruunasivat Hänen elämänsä todistuksen, että Hän oli "Luoja", ei ole mitään tapaa päästä eroon siitä. Sen tähden, kun he toivat lahjaksi kultaa, heidän lahjansa oli täydellisessä sopusoinnussa Jumalan kanssa. He antoivat Hänelle kultaa, joka oli tuntomerkki Hänen Jumaluudestaan. Se on aina kultainen kruunu... Kuningas Nebukadnessarin kultainen pää. Näettekö te sen... Jumaluus on aina esitetty kullalla.

⁶⁹ Nyt *suitsuke*. Me haluamme ottaa nämä nopeasti. Suitsuke uhrattiin tehtäessä palvelusta Jehovalle. Jos haluatte kirjoittaa muistiin Kirjoitukset, ne ovat: 2. Mooseksen kirja 2:2 ja 3. Mooseksen kirja 16:6-15. Me löydämme, että oli säädetty, että papit uhrasivat Jehovalle. Syntiuhri täytyi olla sekoitettu suitsukkeen kanssa. Ruokauhriin, heilutusuhriin, niihin oli lisätty suitsuketta. Koska Jehova otti sen vastaan, jos se oli voideltu suitsukkeella, joka merkitsee sitä, että se on palvelusta Jehovalle, Jumalalle. Ja nyt me voimme nähdä, että Hän oli Jumaluus. Ja he toivat Hänelle suitsuketta esikuvana siitä, että Hän oli palveluksen tekemistä Jehovalle. Jeesus oli Jehovan Palvelijaksi.

⁷⁰ Nyt, Matteus 12:15-21, me näemme, että Hän oli Jehovan Palvelija. "Katso Palvelijani, johon olen mielistynyt" (ja Hän oli) "ja Minä panen voimani Hänen ylleen." Niinpä Hänen elämänsä oli voideltu suitsukkeella Jehovan palvelusta varten. Minkä lahjan nuo viisaat miehet antoivatkaan! Katsokaahan, heidän antamansa lahja oli jotakin, joka tunnisti Jeesuksen Jehovan Palvelijaksi.

⁷¹ Kunpa me nyt vain voisimme saada oman elämämme tunnistamaan sen. Katsokaahan, niin että meidän elämämme tunnistaisi meidät Jehovan palvelijoiksi. Sitä varten suitsuke oli, se tunnisti Hänet Jehovan Palvelijaksi.

⁷² Nyt, *mirha*, se oli kuolleen voitelemista varten. Me löydämme sen Johanneksen 19. luvun 39. jakeesta, Jeesuksen hautajaisista, kuinka Maria ja muut naiset ottivat mirhaa voidellakseen Hänen ruumiinsa, koska Hänen täytyy olla kuoleman palvelija Jehovaa varten. Näettekö? Jonkun täytyi kuolla. Se oli palvelus, joka Hänen täytyi tehdä Jumalalle, eikä kukaan muu ollut arvoinen tekemään sitä kuin itse Jumala. Niinpä mirhan tuominen osoitti, että Jumaluuden kanssa ja palveluksen kanssa, että Hänet voideltiin myös mirhalla, että tämä Jumaluus täytyi tappaa, jotta voitaisiin pelastaa epätäydellinen. Oi, kuinka suuri asia!

⁷³ Koko luomakunta oli kadotettu. Me kävimme sen lävitse juuri Seitsemässä Sinetissä. Näettekö, koko luomakunta oli kadotettu, kaikki oli mennyttä. Se kaikki kuului Saatanalle. Hän peri sen ja hän yhä omistaa sen. Aivan varmasti. Siksi meillä on taisteluja ja kaikenlaisia vaikeuksia. Saatana hallitsee jokaista valtakuntaa. Jokainen kuningas, jokainen hallitus, jokainen kuningaskunta on

Saatanan hallinnassa. Koko maailma on Saatanan johdossa ja hallinnassa. Siitä syystä meillä on niitä vaikeuksia, joita meillä on. Kuka tahansa Raamatun oppilas, kuka tahansa, voi kertoa teille, että Saatana... No niin, itse Raamattu sanoo, että hän hallitsee maailmaa. Mutta Kristus tulee perimään sen, sillä Hän on nyt meidän Lunastajamme. Ja Hän tuli lunastamaan koko luomakunnan, eikä mikään muu voinut tehdä sitä kuin Jumala itse.

⁷⁴ Siksi Jumala ei tee mitään muutoin kuin miehen kautta! Hän työskentelee aina miehen kautta, koska Hänen täytyi käyttää miestä. Mies oli se, jota Hänen täytyi käyttää esitelläkseen Pelastajan ominaisuutensa. Hänen täytyi tehdä mies omaksi kuvaksensa, tehdä hänet jotenkin Hänen kaltaisekseen ja panna hänet vapaan valinnan perustalle ja antaa hänen toimia, miten hän vain haluaisi. Hän voi tehdä valintansa. Ja Jumala tiesi, että antamalla miehelle tämän valinnan mahdollisuuden, hän tulisi lankeamaan. Nyt koska Hänen täytyi tehdä se, Hän kääntyy ympäri ja tekee miehen kumppaniksensa, eikä tee mitään muutoin kuin miehen kautta!

⁷⁵ Koko lunastuksen työ tapahtui miehen kautta! Halleluja! Kuolema tuli ensimmäisen miehen kautta, Elämä toisen Adamin kautta. Näettekö? Siinä se on teille. Hän ei tee mitään käyttämättä miestä siihen, koska Hänen täytyi käyttää miestä lunastamaan sen takaisin. Niinpä Jehova, Hän on Jumaluus ja Hän tuli lapseksi. Hän tuli syntisen lihan muodossa voidakseen lunastaa syntisen. Näettekö, siinä on koko asia.

⁷⁶ Katsokaa nyt, kuinka kauniisti nuo lahjat sopivat Jeesukseen Kristukseen. Katsokaa, kuinka kulta puhui Hänen Jumaluudestaan. Eivätkä nämä tietäjät olleet mitään pakanoita. He olivat Jumalan innoittamia. He eivät vain kuvitelleet jotakin. He näkivät Yliluonnollisen. Koska heidän omat lahjansa puhuivat heidän todistuksensa puolesta, että he olivat nähneet Yliluonnollisen. Miksi? Minkä tähden? Se puhui siitä täydellisesti. He toivat kultaa, joka puhui "Jumaluudesta". He toivat suitsuketta, joka puhui "palveluksesta". Ja he toivat mirhaa, Hänen "kuolemaansa" varten, kun Hän oli lapsi, aamen, osoitukseksi siitä, että Jumaluus tultaisiin tappamaan lihassa, aamen, että se voisi lunastaa langenneen ihmisen. Kuinka voivat ihmiset hyljätä sen?

⁷⁷ Kun te vain käsittäisitte: Mitä me teemme täällä? Mistä me olemme tulleet? Tai minkä asian takia me olemme täällä? Meitä ei pantu tänne vain sattumalta. Meidät on pantu tänne tarkoitusta varten, ja meidän täytyy palvella tuota tarkoitusta. Mutta yhä me olemme vapaan moraalisen valinnan pohjalla voidaksemme joko palvella Sitä tai hyljätä Sen aivan samalla tavoin kuin Adamkin alussa.

⁷⁸ Katselen näitä tyttöjä täällä, veli... Mitä se on... Uskoisin, että tämä pieni nainen soitti pianoa, ja kuuntelin heidän lauluansa. Me keskustelimme heistä ollessamme matkalla tänne. Siinä on pieni perhe, joka on vihkinyt koko elämänsä ja kaiken Kristukselle. Katsokaa tuota perhettä, kuinka hyvässä järjestyksessä se on. Katsokaa noita pikku tyttöjä, he seisovat täällä esimerkkinä nuoresta naisellisuudesta, teini-ikäisyydestä. Eikä mikään...

⁷⁹ Muutama viikko sitten menin... En tiedä, mikä tuon paikan nimi siellä New Yorkissa on. Siellä kadut olivat täynnä näitä "beatnikejä". Kuinka nuo tytöt siellä, heillä ei ollut yllään mitään muuta kuin bikinit, niin kuin he sitä kutsuvat. Ja, oi, he tekevät kaikkea, mitä vain heidän mieleensä tulee. Mitä tahansa, ja siksi he ovat "beatnikeja". He saattavat tehdä mitä tahansa. Jos he tahtovat maata eivätkä halua nousta ylös, he yksinkertaisesti makaavat maassa eivätkä nouse ylös. Jos he haluavat tehdä jonkun määrätyn asian, he tekevät sen, jos eivät, he eivät tee. Kuitenkin heidän mielessään liikkuu asioita! Ja mitä siitä tulee, kun mieli on kääntymätön? Teillä ei ole oikeutta tehdä sitä, koska te ette ole itsenne omia. Jumaluus, Jeesus Kristus, Jumalan Poika, joka oli tehty lihaksi, on ostanut teidät. Mutta katsokaahan, se on synnin yhteen kasautuma!

⁸⁰ Ja nähdessänne nuorien tyttöjen olevan tällä tavalla, niin minulle se on kuin valoa pimeässä. Se on kuin salama, Jumalan piiskan jälki taivaalla osoittamaan, että voi olla Valoa! Että vanhurskautta voi olla synnin keskellä!

⁸¹ Jumala valitsi Marian, Jeesuksen äidin, Nasaretin kaupungista, maan alhaisimmasta kaupungista, jotta Hänen oma Poikansa voisi syntyä, valitsi hänet hautomakoneeksi, kohduksi, jonka täytyi synnyttää lapsi. Jumala otti senkaltaisen henkilön tekemään sen. Jumala työskentelee inhimillisten olentojen kautta lunastaakseen inhimilliset olennot. Hän voi ottaa teidät ja työskennellä teidän kauttanne lunastaakseen ihmisyyden, jos te täydellisesti vihitte Hänelle kaiken, mitä te olette.

⁸² Jos olet nuori nainen, vihi Hänelle moraalisi. Jos olet nuori mies, vihi moraalisi, vihi mielesi, vihi ajatuksesi, vihi sydämesi, vihi sielusi, vihi Hänelle kaikki, mitä olet, ja anna Kristuksen työskennellä sen kautta. Kuinka loistava asia! Sinulla on virtoja ylitettävänä ja sinun on kuljettava siltojen ylitse, sinun on kuljettava nokkostiheikkojen kautta, metsien lävitse, pimeiden paikkojen halki, sinun on ylitettävä korkeita mäkiä, sinun on kiivetävä korkealle. Ja mitä te sitten teette? Jonakin päivänä te pysähtytte katsomaan taaksenne ja näette, mistä olette tulleet, ja teidät tullaan tuomitsemaan sen suunnan mukaan, jonka te otatte. Kiinnittäkää kaikkenne, mielenne ja ajatuksenne tuohon Pohjantähteen (keskitettynä Jumalaan) alkääkää liikahtako Siitä pois. Pysytelkää Sen kanssa. Se on tuova teidät suoraan Kristuksen luo, niin kuin Se teki noille tietäjille.